

MP 69 ry
PL 14
00271 Helsinki

MUISTA MATKA EI TAPA VAAN VAUHTI

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 2 HUHTIKUU 1990

TALVIRALLI

KONTIO 1990 RALLI

06.—08. 07.1990
kontrollipaikka
Sodankylässä

Osallistumismaksu 95,— ennakoilmoittautuneilta ja 125,— jälki-ilmoittautuneilta.

Sisämajoitustilat nyt myynnissä. Pidä kiirettä ja soita Kari Syrjäselle (917) 197 227.

**EI SORAPÄTKIÄ
TIET KUNNOSSA; TULE VAIKKA POTKULAUDALLA**

KONTIORALLI

69 Motoristi
MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

N:o 2 Huhtikuu 1990, 21. vuosikerta
Ilmestyy: helmi-, huhti-, kesä-, elo-,
loka- ja joulukuussa
Julkaisija. MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y.
Jaetaan ilmaiseksi kaikille Moottoripyöräkerho 69 r.y:n jäsenille.

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 r.y Hallitus ja toimihenkilöt

Puheenjohtaja

Veli-Matti Kaipainen
Jalavatie 5 A 6
00270 HELSINKI
puh. k. 90-412 492
iltaisin klo 21 jälkeen

Varajäsenet

Antti Räisänen (NMR)
Wallininkuja 6 B 36
00530 HELSINKI
puh. k. 90-710 654
t. 90-378 144

Kerhotavaramyynti

Hannu Impola
Vanha-Sepän tie 11 as. 5
03100 NUMMELA
puh. k. 90-222 4357
t. 90-567 3989

Varapuheenjohtaja

Timo Ylä-Mononen (EAK)
Parkanontie 27 B 9
33720 TAMPERE
puh. k. 931-181 318
t. 931-230 011

Päätoimittaja

Pertti Luoma
Aijänahteentie 17
33420 TAMPERE
puh. k. 931-445 717
t. 931-591 218

Kassanhoitaja

Taina Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
puh. k. 90-392 2677
iltaisin

Jussi Vanha-Aho
KP 3
63400 ALAVUS AS
puh. k. 965-202 81
t. 965-201 30

Toimitussihteeri

Heli Utriainen
Haikantie 17 B
33950 PIRKKALA
puh. k. 931-680 960

Sihteeri (jäsenasiat)

Minna Ilvonen
Wiikintie 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI
puh. k. 90-296 3232
t. 90-299 2489

Toni Korppi (vt. vpj)
Ylioppilaankatu 7 A 3
33720 TAMPERE
puh. k. 931-174 810

Toimittaja

Eero Mikkola
Siitama
35300 ORIVESI
puh. k. 935-453 68
iltaisin

Kerhoisäntä

Antti Kortesus
35530 LYLÄ
puh. t. 931-162 308
viikonloppu 935-826 33

Varastonhoitaja

Christine Hjort
Yllästunturintie 3 i 83
00970 HELSINKI
puh. k. 90-326 865

Piirroksat

Pekka Kukkonen
Viilppula

Kerhon postisiirtotili
numero 1427 226

 TAMPEREEN
KESKUSPAINO OY 1990

Apuva, pyöriä

Kuu endurosta kesään, puolikuuta kyykyistä, matkapyöristä ei päivääkään.

Pitkän ja ankaran talven selkä on vihdoin taitettu, on aika laittaa ajopelit vireeseen. Aurinko on sulattanut lumet ja jäät, on jäljellä vain hiekoitussorat. Musta jää, ajoradalla oleva vesi ja tuo mainittu irtosora ovat taas niitä varottavia asioita.

EAK:t oppeineen ja harjoitteineen odottavat runsaita osanottajamääriä. Muistakaa, että aina on opittavaa ja kerrattavaa. Ei oppi ojaan kaada, mutta osaamattomuus/opettelemattomuus voivat sen tehdä.

Kuten ylikonsta sanoi TV:ssä: "Let's be carefully out of there"

Pertsu

SIHTEERIN SANOMANA

2000

"Olipa kerran motoristiporukka, joka halusi perustaa kerhon. Elettiin vuotta 1969. Ensimmäinen Kontioralli oli jo takanapäin. Tehtiin suunnitelmia, laadittiin sääntöjä. Nimeksi keksittiin Moottoripyöräkerho 69. Riippumattomuus ja itsenäisyys, motoristien yhtenäisyys ja harrastuksen hyväksyttyä yhtenäisyys ja harrastuksen hyväksyttyä yhtenäisyys olivat osaltaankimmokkeina..."

Noista päivistä on kulunut jo hyvän aikaa. Meikäläinen ei tuolloin ollut vielä edes kansakoulussa puhumattakaan moottoripyöräilystä. Vanhempien motoristien kertomuksista ja kerhonne juhlahalukaisuudesta me tämän päivän "toughukkaat" olemme saaneet arvokasta tietoa ns. järjestäytyneen moottoripyöräilyn alkuvuosista asti. Viimeisen 20 vuoden aikana on tapahtunut paljon. On toden teolla meinattu kieltää tämä hurjimusten harrastus, on lyöty suojakypärä päähän ja vihdoin keksitty tästä oikein muoti-harrastuskin. Maailma ympärillämme kulkee vinhaa vauhtia. Olemme juuri taittaneet joskus niin kaukaiselta tuntuneen 90-luvun vaihteen. Koittaako uudella 20-vuotiskaudella uudet yhdyntävät, vapaat ja tasa-arvoiset ajat, vai miten sitä nykyään "pruukaataan" mieltä?! Vuosi 2000 hämmöittää; vuosituhatkin vaihtuu. Onneksi siihen on vielä 10 vuotta.

Tosiasiä kuitenkin on, että yhteiskunta, liike-elämä, oma vapaa-aikamme; kaikki kehittyä, muuttuu ja vaatii meiltä pieniltä yksilöiltä yhä enemmän. Kerhomme on vuosien mittaan kehittynyt ja kasvanut, seu-

rannat aikaansa. Siitä huolimatta meiltä on ehkä unohtunut jotain. Pidämme kyllä jäsenistämme hyvää huolta mutta miten on laita muiden motoristien kanssa? Mistä he tietäisivät meidän toiminnastamme, jos emme itse kertoisi siitä. Olemmehan toki näyttelyissä yms. mukana mutta aina jää moni tavoittamatta. Kuinkahan moni luulee vielä, että Kontiorallissa on käytävä ainakin kerran ennenkuin voi liittyä tämän päivän kuusysiin tai että pitää olla suosittelijat liittymiseen eikä ilman moottoripyörää voi kuulua joukkoomme? Aktiivinen työ potentiaalisten jäsenten joukossa on hei jäänyt vähemmälle. Koska itse työskentelen vapaa-aikanani nuorten piikkikorttia tavoittelevien motoristinalkujen keskuudessa, tiedän heistäkin monia, jotka ovat lähteneet todella innoissaan mukaan toimintaamme, aluksi vaikka vaan seuraamaan Motoristia ja osallistumaan joihinkin kokoontumisajoihin. Heille pitää vain kertoa tällainen asia, eivät he niin vaan näyttelyssä uskalla tulla osastolle kyselemään.

Kerhomme toiminta on tänä päivänä niin laajaa sekä tietoa, taitoa ja kokemuksia jakavaa, että halutaksemme taata kerhomme ja harrastuksemme jatkuvuus, on tätä rikkautta pyrittävä levittämään. Jo kaikkien purnaama vakuutusmaksujen korkeus on yksi konkreettinen esimerkki siitä, että aina löytyy korjattavaa 20 vuoden urastuksen jälkeinkin. Vakuutuslaitoksesta tehdään helposti ainoa syntipukki, se on väärin.

Meidänhän pitää itse kitkeä joukostamme pois ns. väärinkäyttäjät, saada heidät lopettamaan alkuunsa ja vaikka liittymään meidän kerhoon tai "kotikerhoonsa", löytämään uusia ulottuvuuksia. Tämän kerhon tarkoituksesta löytyy 8 verbiä: kasvattaa, opettaa, edesauttaa, suoda, antaa, julkaista, ylläpitää ja vaikuttaa. Saattaa vaikuttaa kuivalta näin irrallisina mutta ainahan taustalta löytyvät "hurskaat opit". Käytännössä kaikki vanhat jäsenet tietävät kuitenkin mitä ajonautintoa, yhteenkuuluvuutta ja hauskanpitoa se merkitsee.

Jos ajatellaan lukumääriä, niin tässä maassa sanotaan tai ainakin jossain vaiheessa sanottiin olevan noin 50 000 moottoripyörää. Kerhossamme on tällä hetkellä reilu 1600 jäsentä. Noiden kahden luvun vertailu on mieletöntä. Jos sitten vielä ajatellaan, että TFMK:ssa käsitykseni mukaan on suurin-

piirtein saman verran jäseniä ja molemmissa kerhoissa sanotaan vielä olevan paljon ns. päällekkäisjäseniä, niin ei voi muuta kuin todeta, että jotain tarttis' tehrä. Meinaan vaan, että motoristille olisi tarjolla kaksi valtakunnallista kerhoa, merkki- ja muita erikoiskerhoja sekä oman kylän kerho ja mitä hän tekee, menee meitä karkuun vai menemmekö me? Tärkeintä kai kuitenkin on, että tieto leviää ja moottoripyöräilyn kannattajat saavat uutta uskoa alaansa, vaikka sinne vuoteen 2000.

Terveisin

Minna.

P.S. Mehän pannaan kovat peliin: juhanukseen mennessä 2000 jäsenen raja rikki ja oikein porkkanalla.

YKSI KAIKKIEN JA KAIKKI YHDEN PUOLESTA

Nyt haetaan kaikki "pimennossa olevat" Suomen motoristit ja kerrotaan heille meistä. Voimme kertoa heille esimerkiksi, että Kuusysistä saa

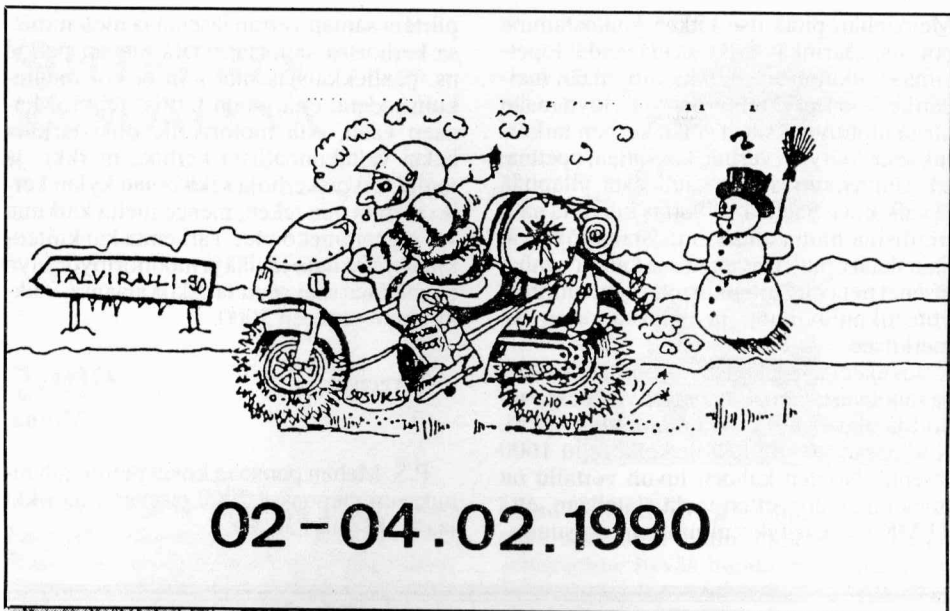
- Motoristi-lehden
- kutsun Kontioralliin
- alennuksen MP-lehdestä
- alennuksen Motopostista
- Suomen Retkeilymajajärjestön alennukset
- tarran ja kangasmerkin

tai useille on materiaakin tärkeämpää

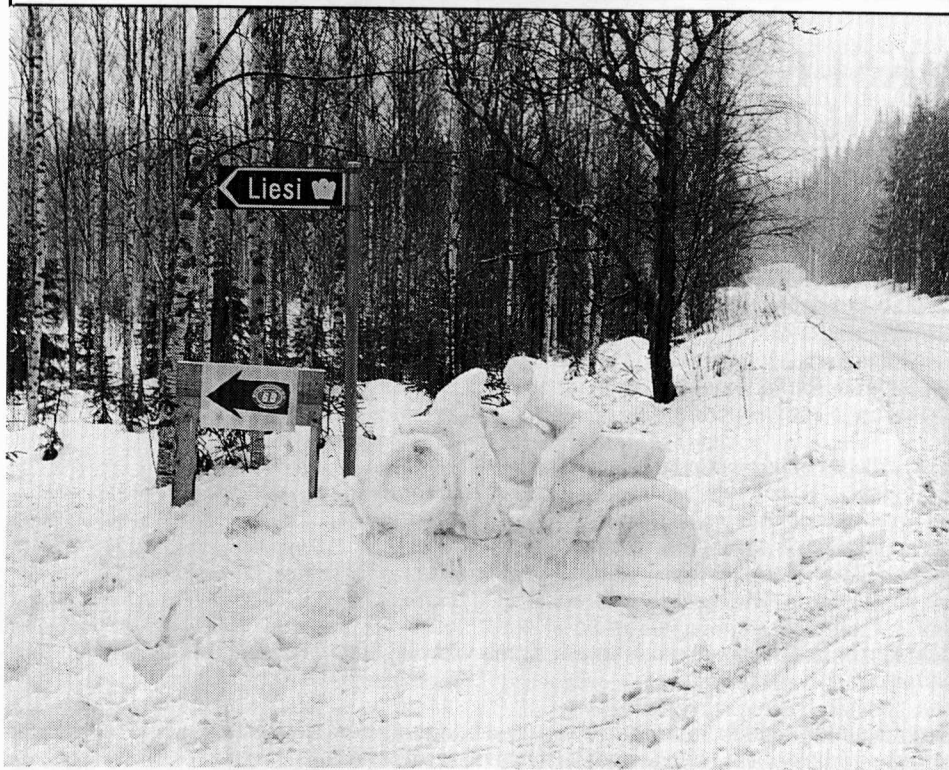
- yhteenkuuluvuus
- mahdollisuus saada uusia ystäviä
- osallistua Motoristi Survialiin
- päästä tien päälle hyvän syyn vuoksi.

Sinä kerrot tietysti omat vaikuttimesi. Kerää ystäväsi, tuttavasi, naapurin veljen kummin kaimat, kaikki mukaan.

Kirjoita viiden innokkaan nimen ja osoitteet sekä oma nimesi ja osoitteesi paperille ja postita se kerhon sihteerille. Odota kunnes kaikki ovat saaneet jäsenpaketinsä sekä liittyneet kerhoomme ja saat jätti-potti-hyper-super-yllätys-lahjan; todella hyödyllisen sellaisen.

02 - 04 . 02 . 1990

Tienviitta oli selvä: Tästä vaan talvimotoristi.

Poikettiin Talvirallissa

Olipa paikka uhkeassa valtionmetsän kuusikossa, pisimmät puut taisivat olla 30 metrisiä. Ja luntakin oli talvenmitta, joskin mäskiä ja lotinaa. Uima-avantokin oli talvisen tuntuinen. Ja järjestelyt hoideltu ajoissa ja huolella pirkanmaalaisen nuoren porukan tunnetulla taidolla. Meidän vanhojen, allekirjoittaneen ja ex-isin, ei ollut syytä huolta kantaa etteivät nuoremmat osaisi. Rallipäällökkö Reijan "valtikka" ei ollut murheen merkki, olisi saanut olla kipakampikin etenkin niiden sikailijoiden suhteen, jotka sotkivat huoltorakennusta ja saunaa,

sekä häiritsti lauantai-illan ohjelmaa. Varsinkin kun toverikurikaan ei näiden suhteen tunnu kunnolla toimivan. Vaikka nämä rikkeet kokonaisuuden kannalta ovat sivu-episodeja, ne pilaavat melkoisesti muuten kivaa tunnelmaa. Sääli etenkin keittiön tyttöjä jotka joutuivat sotkut siivoamaan, heillä oli hommaa muutenkin ihan riittävästi.

Kun saman viikonlopun muiden sidonnaisuuksien vuoksi oli mahdollisuus olla rallissa vain muutaman päivätunnin, kerkoot otetut kuvat enemmän kuin muutamat sanat. Sen kyllä sinäkin aikana tajusi että

”hullujen laskentaan” ajaneet olivat joka solullaan mukana ja toveruus väreili ja juttu luisti. Eikä puhuttu yksin ”kasvihuoneilmion” talvikeleistä ja pyöristä vaan nykymaailman monentahoisista tapahtumista ja Talvisota-elokuvan vaikutuksesta nuorempaan sukupolveen. Jos jotkut ajoivat Pystymettään minisauunan, raahelaisella perusporukalla oli Talvirallissa näytettävissä kaksi uutuuutta: vilkkuvalo teltan ovella ja kiertoilimalla varustettu kamiina joka antaa neljä tuntia lämpöä yhdellä latauksella. Kun tällaiset kaminat yleistyvät, Talvirallin puun-

kulutus vähenee ja kipinämikrojen kierrokset harvenevat. Tietysti ei keksinnöissäkään auta mennä liian suuriin mukavuuksiin. Mikäpä olisi esimerkiksi Talviralli, jonka telttoihin olisi vedetty lämpöpötket automaattisesta keskuslämmityksestä. Ja teltanpohjien tuoksuvat havut korvattu vaahtomuovipatjoilla. Siis eläköön Talviralleissa motoristien ”hulluuden” ohella riittävä määrä primitiivisyyttä ja metsäläisyyttä.

Mukava oli vanhan olla tovi talvihullujen joukossa.

Siitaman Eero

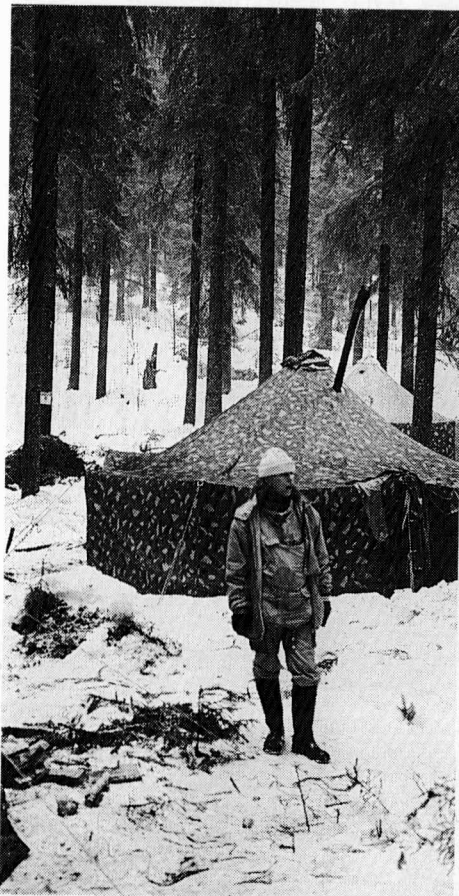
Ralliportti ilmaisi Pirkanmaalaisten taiteelliset taipumukset: suojasään turmelemaa veistosta kohentaa rallipäällikkö Reija, ralli-isäntä Antti katselee ja ex-isikin on kuvassa mukana.

Informaatio oli selkeä, suomenkielillä ja motoristien esperantolla.

Puuhoolto oli helpompaa ja kuivempaa kuin Pystymettäessä.

Majoitusteltat Talvirallien historian upeimmassa kuusikossa.

Norjalainen Väinö Lamppu osoittautuikin inkeriläiseksi sukujuuriltaan. Suomalaiset kasvatusvanhemmat paljastivat sen vasta muutama vuosi sitten. Väiski karkasi merille 16-vuotiaana, avioitui norjalaistyön kanssa ja opettaa nykyisin ammatikoulussa Pohjois-Norjassa. Monen sään matka-ajoa kertyi 1000 km. Suomen kieltä hän ei ole unohtanut.

Mikäpä oli ajella räntäralliin näin hyvin katetulla.

Räntäkerros oli "sokeroiunut" Protowayn "kootut teokset". Pojilla lämmittiminä tseikeistä 15 mklla!! ostetut kaniturkisliivit.

Talvirallissa 1990 huomioituja

Pisin kotimainen matka: 473 km Pentti Asukas ja Reijo Hautala Pattijoelta

Pisin ulkomainen matka: 2530 km Josep Claudi, Barcelonasta Espanjasta

Lyhin kotimainen matka: 30 km Heikki Ritoniemi Länkipohjasta

Vanhin pyörä: 51-vuotias Triumph, om. Antero Laine, Tampere

Uusin pyörä: 1-vuotiaat, Matti Tahlo ja Reijo Myllymaa

Tulivartiomiesten esityksestä: paras kamina: Raahelaiset

Syvimmälle ojaan ajanut: Matti Sak-sasta (= Matt aus Deutschland)

PILSNERINJUONTIKILPAILU:

- I Yläpään löysät, aika 5,53 s
- II Racing-Team 5,90 s
- III Pekka Holden+ muut 5,92 s
- IV Jawa company 6,49 s
- V Suomalainen Pekka Team 7,53 s
- VI Tiimi-D 7,57 s
- VII Keräilyvä 8,40 s
- VIII Kommunismän Voitto I 39 s

Kiitos

Reija Helminen ja Antti Kortesoja sekä muut pirkanmaalaiset haluavat kiittää kaikkia, jotka omalta osaltaan edesauttoivat Talviralli 1990 -tapahtuman onnistumisessa. Erikoiskiitokset Juupajoen kunnalle ja kunnanjohtajalle

Terry autossaan, jossa tarra ja puku ilmaisee, että motoristeja ollaan

Terry Eastwood = motoristi Lontoossa

Hänen autonsa oli pysäköitynä hotellini kadulle. Auton ikkunassa oli tarra: My other car is a motorcycle. Autossa istuva perusmotoristin näköinen mies oli puettuna tyyppilliseen englantilaiseen mustaan motoristin nahkapukuun. Sen yllä oli siniset farkkuliivit, jonka rintamus oli motoristimerkkien täyttämä. Etuistuimella rinnalla oli kainalosauvat. Vaihdoin hänen kanssaan muuttaman sanan, mutta jätin hienotunteisesti utelemasta paljoakaan. Mies oli ajanut moottoripyörää 18 vuotta, mainitsi olevansa lähinnä yksinäinen susi, jolla on harvalukuinen ystäväpiiri tosomotoristeja. Hän suhtautui myönteisesti kun pyysin häneltä enemmän tietoja kerholehteämme varten. Lupasin lähettää hänelle muutaman Motoristin numeron ja valokuvia Suomen mp-tapahtumista. Olin juuri valmistautumassa paluuseen Suomeen, jotten edes ehdottanut enempää sillä kertaa.

Vastaanotettuaan lähetykseni, hän kirjeessä kertoi enemmän itsestään ja motoristivaiheistaan. 16 vuotiaana hänen ensimmäinen pyöränsä oli Ariel Arrow 250 cc, lähemmällä kavereilla oli Triumphit. "Bone shaker" Arielin jälkeen oli vuorossa Bantam, Honda ja Yamaha. Pikkupoikana ennen omaa pyörää hän ihaili suuresti Hell's Angels jengien hurjia ulkomuotoja ja villiä käytöstä, kapinaa auktoriteetteja vastaan. Mutta sen kaltaisiin jengeihin hänen oma motorisminsa ei liittynyt, muttei myöskään mihinkään pitemmälle organisoituun mp-toimintaan. Koulutukseltaan Terry on kokki ja hänellä oli hyviä työpaikkoja arvostettujen hotellien ravintoloissa. Taidokas ruoanlaitto oli hänelle työ, moottoripyörä tärkein harrastus. Avioliiton hän solmi varhain ja lapsia tuli 10 vuoden aikana 5. Ja sitten iski kovan kohtalon sarja. 1984 rattijuoppo ajoi hänen päälleen ja oikea jalka

murskaantui niin pahoin, ettei hän enää pystynyt varsinaiseen työhönsä, eikä myöskään ajamaan soolopyörää. Mutta pyörä piti olla ja ajaa myös. 1987 hän sai hankituksi ns. trikepyörän. Tämä kolmipyöräinen on nyt Terryn ylpeys. Tekniset tiedot englanniksi; engine: Yamaha Xs 1100 cc, frame made by Eurocustom, shaft drive, reliant back axle, forward controls, top speed 130 mph.

Pelkkää onnea ei tämäkään pyörä tuottanut: toissa vuonna varomaton sivutieltä tullut autoilija murskasi hänen vasemman säärensä pahasti ja sen jälkeen hän on ollut kainalosauvojen varassa, mutta helmikuussa tehdyn uuden leikkauksen toivotaan kohentavan säären kuntoa. Kipeänä lisähuolena

on uhka perheen hajoamisesta, vaimo alkaa uupua kovan kohtalon sarjan vuoksi. Lisäsuru Terryllä tuli kun pitkäaikaisen parhaan ystävän Andyn Phoenix-triken poltti kadulla huligaanit tammikuussa. Volkswagenmoottorisen pyörän korjaamista Andy nyt yrittää. Joten kovan kohtalon motoristeja on Englannissa.

Kirjeessä 4.3. Terry kertoi, että talven aikana hän on tehnyt trikeensä joitakin muutoksia ja ehostuksia, tavoitteena tulla huomatuksi kevään/kesän ralleissa. Viime kesänä hän sai trikellään palkinnon custom-rallissa.

Perheongelmissakin on ollut valoisampaa.

Kovan onnen trike-kaverukset. Vas Terry, jonka molemmat sääret murskaantuivat kolareissa, oikealla Andy, jonka triken vihamieliset huligaanit polttivat tammikuussa. Vetokoneina Terryllä on Yamaha Xs 1100, Andyn Phoenixissa Volkswagen

Jännitteitä ja väkivaltaa

Tämän vuoden alussa sattunut Andyn triken väkivaltainen tuhoaminen ei ole ainoa esimerkki "vihan kentästä" motoristien

ja muiden välillä. Niin Terryn kirjeet kuin äskettäin vanhalta ystävältäni Peteriltä saamani kirje vahvistaa, että kärjistymistä on. Mitä enemmän Lontoon autoliikenne vuosi vuodelta ruuhkaantuu, sitä vihamielisem-

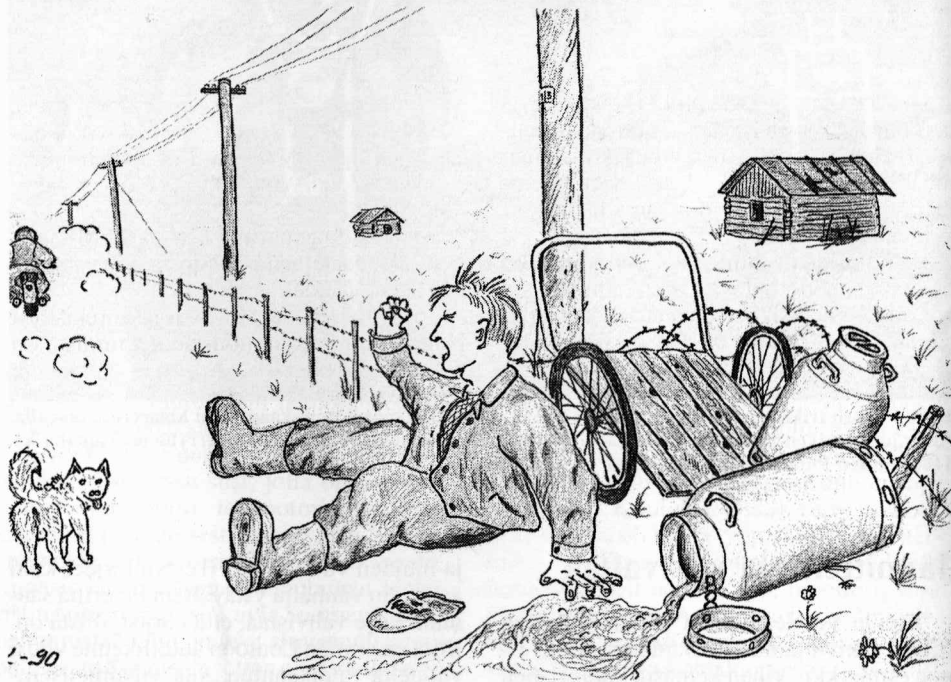
min autoilijat suhtautuvat motoristeihin liikenteessä. Motoristit kun ruuhkissakin pääsevät eteenpäin edes jonkin verran. Myös poliisin ja motoristien välit ovat huonontuneet. Vähänkin epäilyttävän näköinen motoristi joutuu herkästi poliisin tarkastukseen: onko veitsiä, aseita, huumeita. Kun kysyin ruuhkaliikenteessä ”taiteilevistä” lähettimootoripyöristä, sekä Peter että Tery kertoivat että tämä erikoinen ja varsin hyvin palkattu ammattikunta riskeeraa varsin paljon ja heille sattuu onnettomuuksia, ja hekin kokevat muiden liikenteessä olevien kauteutta ja vihaa. Poimin Lontoon Cityssä parkkipaikalta heidän organisaationsa joulukuun tiedotuslehtisen. Siinä vedottiin venluovuttajiin ja varusteavun saamiseen vaikeuksiin joutuneille kavereille, mm käyttökelpoisia jalkineita.

Otin kirjeitse yhteyttä heidän informaatiotoimistoonsa, mutta pyytämäni aineistoa en vielä ole saanut. Epäilevätkö jonkinlaiseksi vakoilijaksi. Terry ja Peterin kirjeet kuitenkin antoivat jonkinlaisen vastauksen, ettei helppoa ole tälläkään motorismin linjalla.

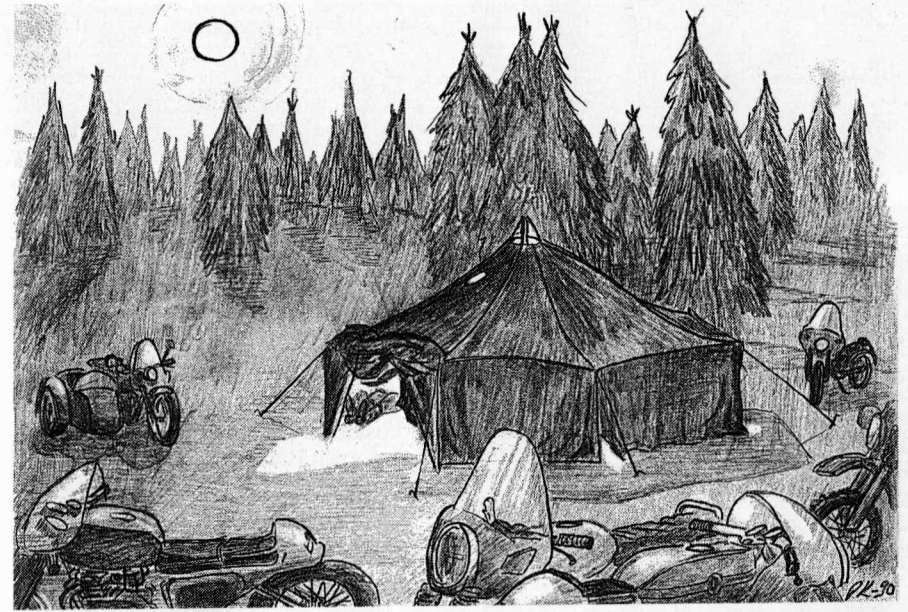
Mitä muuten Lontoon keskustan turvallisuuteen tulee, suorastaan yllätyin ihmisten joustavuudesta kaikessa kanssakäymisessä. Punktyypitkin olivat miltei kadonneet katukuvasta, kun 5 vuotta sitten niitä oli runsaasti. Puistoissa ja Thamesin rannalla oli ”puliukkoja” hiukan enemmän kuin ennen, mutta ne eivät kerjänneet. Ainoastaan autoliikenteen kasvu tekee ajoittain kaduille ”helvetillisen” ahdistuksen. Peter mainitsi että nykyisin hänellä pitää olla äbsoluuttisen välttämätön” tilanne, että hän tulisi cityn alueelle autollaan tai moottoripyörällään.

Lontoo kaikessa monipuolisuudessaan on antoisa paikka käydä ja sillä on antinsa ”vihreän talvenkin” aikana. Hämmäntävin lomaviikon muisto oli lentokenttäbussimme matelu moottoritiellä toista tuntia muutamalla kilometrillä. Ulosmenotien kolme kaistaa oli matelevassa ruuhkassa 20 km matkalla, pelkkää autonkattoa niin pitkälle kuin näkyi. Motoristeja siinä ruuhkassa ei näkynyt. Menkää kaikki yhtäkaaa, ettei tuu tungosta!

Siitaman Eero

!-90

VUOROVAIKUTUKSESTA YHTEISTYÖHÖN

Tuntuu joskus siltä, että harrastetaanpa tassä maassa mitä hyvänsä, niin yksimielisenä ryhmänä sitä ei voi tehdä. Harrastajien määrästä riippumatta jakaudutaan vähintään kahteen ryhmään jopa samalla paikkakunnalla.

Usein niiden ryhmien välinen yhteistyö on lähes mahdotonta. Periaatteellinen este voi olla vaikkapa, lausutaanko radio vaiko raadio. Tämä saatta olla syy esimerkiksi kahden makkaranmaistajien seuran perustamiseen Öllölässä.

Moottoripyöräilyn harrastajien määrä Suomessa ei ole aivan vähäinen. 40.000 aktiiviharrastajan jakautuminen useampaan joskus jopa riitelevään ryhmään ei ainakaan edistä motoristien vaikutusmahdollisuuksia muihin sidosryhmiin.

MP-90-näyttelyssä oli jo näkyvissä merkkejä tilan teosta, jossa sotakirveitä haudataan. SML ja MP-69 löivät yhdessä rumpua ”Tiellä taas”-koulutuksesta. Vaikka useimmat haluavatkin toimia jostain syystä omas-

sa ryhmässä, ei yhteistyötä koko harrastusta koskevissa asioissa tarvitse eikä saa jättää. Pystyvähän SVUL ja TUL lähettämään nykyisin sopuisan joukkueen olympialaisiin.

Maan kahta suurinta kerhoa TFMK:a ja MP-69:ä saatetaan pitää jostain syystä erimielisinä. Miksiköhän?

Jos MP-69:n ja TFMK:n jäsenrekisterit pannan rinnakkain, noin puolet nimistä on samoja. Yksityishenkilöinä tunnettuja TFMK:laisia on ollut Kontiorallin toimihenkilöinä ja monet näkyvistä MP-69:ssä toimivat olivat mukana FIM-rallin järjestelyissä. Kuinka samat henkilöt, jotka yksityishenkilöinä voivat toimia toisen kerhon hyväksi, olisivat joukkona esiintyessään vihollisia? Suurten ristiriitojen repimiä olisivat ainakin yhteiset jäsenet.

Toki yhteisessä menneisyydessämme on ollut riitoja ja varmaan paljon turhaa päällekkäistä toimintaa. Nykyisin toiminta on kuitenkin sen verran erilaista, että voidaan

hyvällä syyllä väittää kerhojen täydentävän toisiaan. Jo kauan sitten on sovittu kerhojen välinen vuorovaikutus siten, että kummankin kerhon hallituksen jäsenet saavat toisen kerhon lehden, aloitettiin vuonna 1989 uudelleen.

Pienessä piirissä on pohdiskeltu, miten saataisiin vuoropuhelua kerhojen yksittäisten, toisiaan tuntemattomien jäsenten välillä. Ehkä paras ja koetelluin tapa istua yhdessä nuotiolla syysillan pimeydessä. Tällöin "veriviholliset" eivät näytä yhtään julmilta.

Siksipä allekirjoittaneet päättivät kutsua MP-69:läiset ja TFMK:laiset

SYYSILTAAN 8.—9. 9. 90

vielä tuntemattomaan paikkaan. Jos haluat siellä lausua runon tai laulaa Suklaasydämen, löydät yhteyshenkilöt lopusta.

Yllättäkääpä meidät runsaalla osanotolla, koska meillä on pieni veto paikalletulijoiden määrästä.

Pirkko Tanskanen
TFMK

Veli-Matti Kaipainen
MP-69

HEI, OLEN MUUTTANUT!

Huomasitko jo edellisen Motoristin hallituksen yhteystiedoista, että osoitteeni ja kotinumeroni eivät olleetkaan enää samat vanhat tutut? Niinpä niin, maailma menee eteenpäin, ja minäkin siinä sivussa.

Koska olen liikkuvaa sorttia, haluan tässä kiinnittää huomiotanne osoitteeseeni ja siihen toiseikkaan, että postikortilla tai kirjeellä saat varmasti asiiasi (esim. osoitteenmuutoksen) perille vaivattomammin kuin yrittämällä soittaa.

Siis

MP-69 SIHTEERI
c/o MINNA ILVONEN
WIIKINTIE 8 B 20
02400 KIRKKONUMMI

ja saatat saada minusta kirjeystävän !?

Kirjoittelemissiin

Minna

HIRVEÄ KAUHISTU(s)

Tässä olisi pikku juttu hirvestä, moottoripyöristä ja pirunmoisesta onnesta. Eli mitä tapahtui matkalla MP-69:n EAK-viikonlopuun 19.5.89 kello 20.45.

Sekoitetaan pieni soppa seuraavista aineista:

- n. 400 kg hirvieläintä (pienenpikin annos riittää)
- 1 kpl henkilöautoja+peräkärry
- 2 kpl motoristeja keväisessä säässä ajamisen nopeutta 100 km/h, kauhistellen tulevaa EAK:ta
- Hirvivaara-alue lähellä Lylyn kylää

Siirrytäänpäs toviksi tämän hirven pääkoppaan seuraamaan tapahtumien kulkua.

Liikun yleensä porukassa aamu- ja iltohämärissä ruokailemaan sekä syksyisin teen vähän pitempiä riiuureissuja, sekä ennen lumen tuloa siirryn talvilaitumille. Käytän yleensä samoja polkuja sillä kuka sitä nyt risukossa viittää rämpiä. Nyt olen matkalla

Lylyn kylän pelloille syömään mahani täyteen juuri orastamaan alkanutta heinää ja viljaa.

Matkalla täytyy usein ylittää teitä joita pitkin liikkuvat nuo pikkuolennot kiiltäväsilmäissä rattaissaan joita ne autoiksi kutsuvat. Sen verran nämä olennot ovat meistä jo oppineet, että ovat laittaneet tien viereen pienen metallikolmion hautakiveksi niille sukulaisille jotka ovat täällä kuolleet.

Nyt täyttä laukkaa tien yli tuli mitä tuli, sillä takaisin en kyllä käänny sillä olen sentään senverran härmäläinen hirvi. Kuulen jarruttavan auton ääntä ja haistan palaneen kumin käryä. Huh, huh. Auto pysähtyy viime tipassa ja itse loikkaan kauhuissani sivullepäin. Sitten jokin vastakkaisesta suunnasta tuleva minua puolta pienempi laite iskeytyy suoraan etujalkoihini ja rintaani katkaisten molemmat etujalkani. Iskun voimasta teen voltin tielle ja moottoripyörä tekee muutaman voltin toiseen suuntaan ja pysähtyy lopulta penkereelle.

Toinen moottoripyörä! Se onneksi pysähtyy turvanmitan päähän ja pakokauhun

vallassa onnun jalantyngilläni 100 m päähän suolle johon uuvun.

Jassoo jos sitten asettuis tämän etummais-
sen motoristin housuihin ja palataan ajassa
vähän taaksepäin.

Ajan VT58 pitkin Orivedeltä kohti
Mänttää ilman mitään kiirettä kauniissa
keväsäässä. Peilistä näen kaverini tulevan
perässä noin 100 m päässä. Ohitetaan Lyllyn
risteys. Taas hirvivaara-alue ajattelen, kun
näen hirvivarotusmerkin, eihän niitä ole kuin
20 km ennen tätä.

Hei mikäs tuolla tien vasemmalla puolella
liikahti. Hirvi !! Se juoksee viistosti kohti
tietä. Päästän kaasun ja tuhlaan yhden kal-
lisarvoisen sekunnin katsomalla mitä se
oikeen aikoo tehdä. Täysjarrutus!! Kerkiän
jarruttamaan ainoastaan muutamia kymme-
niä metriä. Vastakkaisesta sunnasta lähes-
tynyt perävaunullinen henkilöauto on huo-
mannut hirven ennen minua ja hitaammas-
ta vauhdista johtuen se pystyy pysähtymään
juuri ajoissa.

Väistä !! Ei ole aikaa, en tajua, en toimi
Autosta vauhkoonnut elukka ryntää suo-
raan kohti minua ja sitten lennetään. Mie-
leen jää vaan pelästynyt katse en tiedä onko
oma vai onko hirven. Seuraava asia jonka
tajuun on kun istun tiellä ja kuulen äänen sa-
novan "Hei se pyörä käy vielä". Siihen kuu-
len kaverini vastaavan "Perr... Kato sitä

kuskia äläkä pyörää". Päässä surisee, pump-
pu hakkaa, nousen ylös mutta pitää mennä
penkalle pitkäkseen. Pyöräytetään. Päässä aja-
tus "Hengissä ollaan."

Sitten tulee kuin ihmeen kaupalla kerho-
kaveri seuraavassa takaa tulevassa autossa
ja vie lääkäriin tarkastuksiin. Suuri lääkin-
nällinen toimenpide: Laastari vasempaan
kyynärpäähän. Odota tunti sanotaan. Paik-
koja alkaa kolottaa, nilkkaan sattuu, vasen
hartia ei kestä painoa, jalat hyytelöä. "Jo
kävi pojalla säkä", sanoo lääkäri.

Onnettomuuspaikalla poliisit lopettavat
hirven 45 min kuluttua tapahtuneesta ja sen
viimeinen ajatus on "KUMPA JOKU JÄR-
JESTÄISI MEILLEKIN EAK-KURSSE-
JA."

Mitä sitten olisi pitänyt tehdä seu- rauksien minimoimiseksi ?

- Tietysti käytät kypärää+uutta visii-
riä
- Sekä kunnollisia ajovarusteita; käsineet,
saappaat, ajopuku (tekee hyvää kaatua
farkuissa, lenkkareissa ja ilman hansko-
ja)
- Varoita muuta liikennettä
- Hälytä apua
- Ensiapu

Miten sitten olisi pitänyt toimia nähtyäni hirven

- Aloita täysjarrutus HETI
- Jos matka ei riitä VÄISTÄ,
- ◇ hirven takapuolelta tai missä tilaa on,
sillä hirvi tuskin väistää
- Katso MINNE väistät
- ◇ pehmeä parempi, vastaantuleva auto on
pirun kova
- Jos todella luulet kerkiäväsi alta pois,
niin KIIHDYÄ
- ◇ mutta muista, hirviä voi olla muitakin
joten varo itse ja varoita MUITA

Miten koko tilanne olisi ehkä vältetty

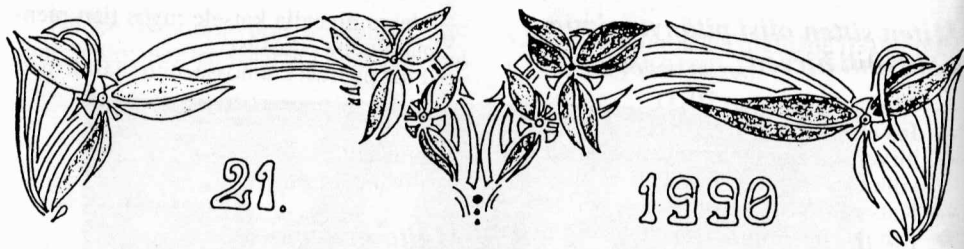
- Pidä turvallisuusväli sekä eteen että taak-
se sillä muuten voi samaan kasaan ajaa
muitakin
- Sovita nopeutesi sää- ja tieolosuhteisiin
- ◇ 100 km/h pimeällä ja vesisateessa on
ihan sopiva vauhti, vai onko ??
- VÄHENNÄ vauhtia hirvivaara-alueel-
la, ne eivät ole turhia merkkejä

- Vaara-alueella katsele myös tien pien-
naraluetta edessäsi
- Pidä pyöräsi kunnossa, niin säästät met-
reja
- ◇ jarrut
- ◇ renkaat
- ◇ ilmanpaineet

Muita neuvoja

- Ota paperille ylös kaikki varusteitteesi
kärsimät vahingot (kypärä, ajoasu, saap-
paat, hanskat) ja paikalla olevilta nimet
alle. Niin ei tarvi tapella vakuutusyhtiöi-
den kanssa
- Opettele käsittelemään pyöräsi hätäti-
lanteessa — tee käsittelystä refleksi
- KÄY EAK-KURSSI JOKA KEVÄT,
niin tiedät mitkä ovat omat taitosi ja opit
lisää
- ◇ sen minkä nuorena oppii sen vanhana
taitaa, mutta pieni kertaus keväisin tee-
kee hyvää meille kaikille
- Älä hirveä kauhistu, TOIMI HETI
- Kevättä odotellen yks J vaan

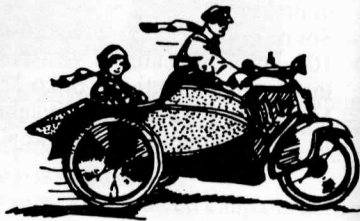
21.

1990

ROMPE PÄIVÄT

NELSIKKI 28.4

Lauantaina klo 9.00 - 15.00

Tule kuuluisimmille osto-, myynti- ja vaihtopäiville to-
teuttamaan haaveesi Vihannestukutorin Tukkahalliin,
Työrajakatu 2 Helsinki, Sörnäinen.

Sinulla on taas mahdollisuus päästä eroon ylimää-
räisistä moottoripyöristäsi ja -oista sekä ostaa uut-
ta ja vanhaa tarpeeseesi.

Kahvioista saat palanpaimiketta koko päivän.

VMPK:n jäsenet maksavat ovelta 5mk ja muut 10mk.

MUSTA

*-pohjaisten rekisterikilpien keruulaatikko
on kerholehtien myyntipisteessä.*

Huom!

*Syksyn tapahtuma on 27.10 Helsingissä
Helsingin aluekerhon järjestämänä.*

Tervetuloa!

- Veteraanit • Italialaiset • Britit • Amerikkalaiset ym.
- Rakennettuja • Maastomalleja • Sivuvaunuja • ym.

MOOTTORIPYÖRÄ- NÄYTTELY

Porvoon Urheiluhallissa

MOTORCYCLE- UTSTÄLLNING

i Borgå Idrottshall

29.4. klo **10-17**
kl.

Pääsymaksu **20,-** alle 10 v ilmaiseksi vanhempien seurassa
Intråde under 10 år gratis i sällskap med föräldrar

Järj.
Arr.

Porvoon Moottorikerho -
Borgå Motorklubb r.y.

Vaikuta omiin vakuutusmaksuihisi...

MOTORISTI SURVIVAL / TIELLÄ TAAS

19.-20.5.1990

Kokoontuminen lauantaina klo 10.00 Ilmavoimien Teknilliselle koululle Halliin.

Osallistumismaksu 50,00 mk

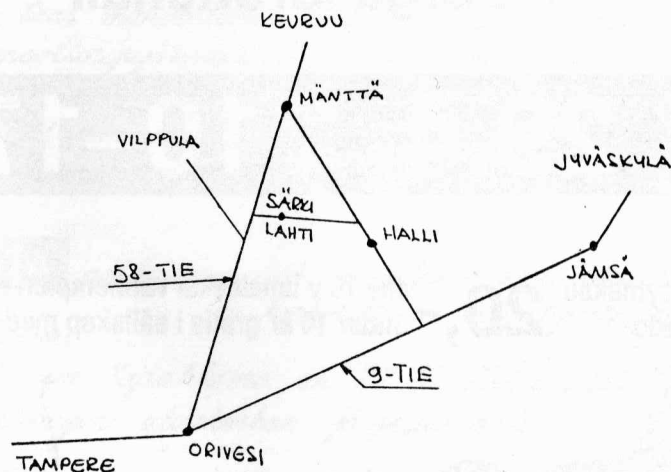
Tällä hinnalla saat tiukan moottoripyöräkoulutuspaketin pätevilta kouluttajilta, kaksi aamupalaa, saunan ja majoituksen.

Majoittuminen Mäntän Särkilahdessa sisätiloissa omassa makuupussissa. Saapua voit jo perjantaina.

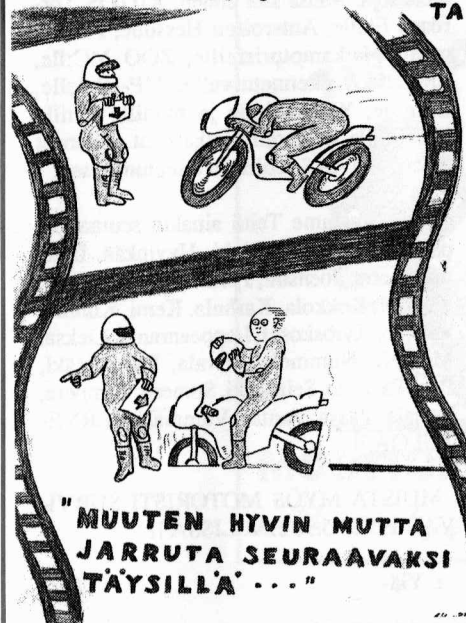
Valmistaudu kuumaan ajokauteen huolella, osallistu MOTORISTI SURVALIIN !!!

Lisätietoja ja ilmoittautuminen (14.5. mennessä):

- Timo Ylä-Mononen Parkanonk. 27 B 9 33720 TAMPERE
- p. 931-181318 k. 931-230011 t.
- Pekka Kulju Pispalanharju 13 B 33250 TAMPERE
- p. 931-133621 k. 931-2413640 t.

KUVIA EAK. KOULUTUKSESTA

Kuluneen kevään aikana moottoripyöräilijät ovat törmänneet eri yhteyksissä tuotteen nimeltä TIELLÄ TAAS, mutta monikaan ei ole tiennyt mitä kaikkea siihen sisältyy. Tässä on hieman taustoja ja tarkoituseriä.

Homma lähti liikkeelle MP-69:n kannalta syksyllä -89. SML:sta Törrösen Eki otti yhteyttä allekirjoittaneeseen ja tiedusteli kiinnostustamme yhteistyöhön MP-EAK:n puitteissa. Asiasta keskusteltiin ja todettiin, että motoristien jatkokoulutusta on tehostettava ja nopeasti, jos haluamme jatkaa harrastustamme nykyisessä muodossa. Tämän hetkiset onnettomuustilastot ja niiden kehityssuunta saattaa aiheuttaa kiinnostusta alan antiharrastajien ja lainlaatijoiden keskuudessa. Vuonna -88: 26 kuollutta, vuonna -89: 30 kuollutta ja jokainen heistä on liikaa.

TIELLÄ TAAS !

Onnettomuuksien uhrin ovat useimmiten piikkikuskeja tai muuten vähän ajaneita. Suurimpina onnettomuussyinä ovat kaatumiset, tieltä suistumiset yms. suoranaiset omakohtaiset "kohelut". Eli ei tiedoteta omia rajoja ja kykyä. Tämä oli siis lähtötilanne.

Kokoonnuttiin muutaman kerran miettimään miksi EAK ei kiinnosta uusia ajajia. Syiksi todettiin huono tiedotus ja vähäinen kurssien määrä. Jotain pitäisi tehdä!

MP-EAK todettiin huonoksi markkinanimeksi ja tilalle syntyi iskevämpi ja myyvämpi TIELLÄ TAAS! Mutta tarvittiin muitakin houkutuskeinoja, kuten tarrat, julisteet t-paidat ja colleeget. Ja tietysti itse kurssiakin pitäisi kehittää ja jotain sille on ehditty tehdäkin. Tosin täysin uusi kurssi saadaan vasta/toivottavasti keväälle -91.

Mutta edelleen puuttui jotakin, kouluttajat, koko homman toteuttajat. Päätimme hakea esiin 60 aktiivista kouluttajaa ja kutsua heidät jatkokurssille opettelemaan kouluttamista.

Ensimmäinen julkinen esiintyminen TIELLÄ TAAS projektilla oli MP-90 näyttely. Siellä havaittiin, että työ ei ole ollut turhaa. Moottoripyöräien Tuontikauppiat ry oli päättänyt luovuttaa Liikenneturvalle, SML:lle ja MP-69:lle 50.000 mk:n arvoisen shekin käytettäväksi motoristien jatkokoulutukseen. KIITOKSET!!

Ja homma pyöri eteenpäin, kehittyi ja jalostui. Mukaan tuli Liikennevartti, jonka

näemme huhtikuussa tv:ssa, tähtinä mm. Mia Heinonen, Jari Suhonen ja Esko Kuparinen. SML:ssa tehtiin Motopassi uusille kuljettajille. Pirkanmaalla kehiteltiin uusia ajoharjoituksia ja tutkittiin mp:n kääntämistä. Ja koko ajan haettiin aktiivisia TIELLÄ TAAS tapahtuman järjestäjiä sekä kouluttajia.

Lukiessanne tätä lehteä on huhtikuu jo pitkällä, motot on otettu esiin, huolto on tehty, kaasukäsi kihelmöi kummasti. Tekee mieli tielle.

TIELLÄ TAAS on myös edennyt. Koulutajakurssit ovat kohta ohi ja voimme tarjota kaikille motoristeille TIELLÄ TAAS tapahtumia useilla paikkakunnilla. Tarkempia tietoja eri TIELLÄ TAAS tapahtumista saatte MP-lehdestä, Bike:sta, SML:sta, MP-69:stä ja omista kerhoistanne. Ohessa myös lista paikkakunnista joilla tiedämme tapahtumia olevan. Ottakaahan selvää milloin Teidän tapahtumanne on, ja lähtekää mu-

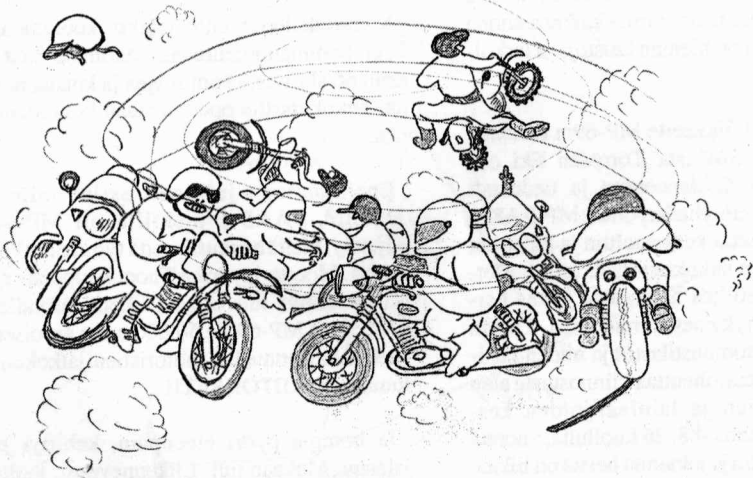
kaan verryttelemään talven kangistamia ajotaitoja. Mutta sitä ennen, KIITOS Törösen Ekille, Anteroisen Hessulle, Pirkanmaan Matkamotoristeille, ZOO MC:lle, SML:lle, Liikenneturvalle, MP-lehdelle, Bike:lle, Yleisradiolle ja monille muille henkilöille ja tahoille jotka ovat auttaneet TIELLÄ TAAS projektin toteutumisessa.

Nyt odotamme Teitä ainakin seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Hyvinkää, Iisalmi, Imatra, Joensuu, Jyväskylä, Kangasala, Kajaani, Kokkola, Karhula, Kemi, Kuhmo, Kuopio, Kyröskoski, Lappeenranta, Lieksa, Mikkeli, Nummela, Nivala, Pieksämäki, Pori, Parkano, Seinäjoki, Somero, Tampere, Toijala, Vaasa, Vantaa, Vammala. TERVETULOA !!

MUISTA MYÖS MOTORISTI SURVIVAL 19.-20.5.90 HALLISSA !!

t. Ylä-

EAK:N TAITOAJON NS. 8.KKO

94-68

Tule "TIELLÄ TAAS" -tapahtumaan

ajamaan, nauttimaan ja tapaamaan kavereitasi rennossa motoristiporukassa

Osallistumalla saat tietoa moottoripyöräilystä sekä Tiellä taas -T-paidan, tarran ja diplomin. Lisäksi olet mukana yllätyspalkinnon arvonnassa.

Jari Suhonen ja Esko Kuparinen kuuluvat Tiellä taas -tiin, mikset sinäkin?

Lisätietoja: AKTIIVISET MOOTTORIKERHOT
Moottoripyöräkerho 69 ry, Suomen Moottoriliitto,
Liikenneturva,
Moottoripyörien tuontikauppiat ry

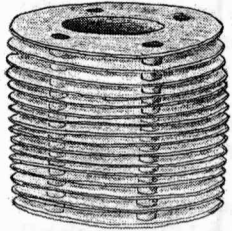
*Kuutiota ei mikään
voita...*

Rakenna mopedistasi nyt
750-1100 kuutionen
heikkosa 8

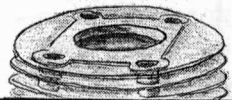
R8X SARJA

SISÄLTÄÄ
- KUUTIOPÖNTÖN
- PIDEMMÄT
PINNAPULTIT
- POLTTOAINE -
TANKIN
KOROTUSPALIKAT
- BENSIINILETKUJA
50 CM

LISÄKSI

VOIT
KÄYTTÄÄ
JOPA 69 OKT
BENSIINIÄ 22-13

Ylikokoa

Kun minulla oli polkupyörä, muistan kun "isot pojat" puhuivat mopon poraamisesta ja ylikokomännistä. Minä vaihdoin polkupyörääni pidemmät polkimenvarret että pääsisi kovempaa ja polkimet ottivat mutkassa etupyörään kiinni ja nurin...

Mopo

Naapuri myi viritetyn moponsa — minulle. Tuntui rehvakkaalta työntää ylikokoon porattua Tunturia kylänraitilta kotiin: käyntiin ajokki ei lähtenyt, "siinä on jotain pientä".

Eipä sillä mopolla paljoa tullutkaan ajeluksi. Serkku sen sai kyllä kuntoon, mäntä ja renkaat vaihdettiin, samoin alakerran laakerit; mutta säätöihin sitä ei oikein koskaan saatu, kävi laihalla, viissiin. Parin männän jälkeen ei osuusliikkeen varastossa enää ollut varaosia eikä muualta oikeen osannut kysellä.

Iso moottoripyörä

No 16-vuotiaana sai sitten ostetuksi sen T 250 -plussan, Suzukin porattu kaksipuolikas... Se oli räyhäkäs kiihtymään, muistan kun naapurilla oli joku Ford Escort ja se jäi kevyesti jälkeen kun meikä pani hanaa. Ei oikeen vaihteiston rattaat kestäneet, vuosivat vaihteistoöljyt kampikammioista pihalle. Olisi maksanut pirusti korjata se — ei olisi kannattanut.

Kaupungissa joku sedän työkaveri myi viissatata Hondaa. Oli kuulemma "laitettu", sanoi puhelimesta. Kävin junalla katto-massa: Yoshimuran nokat ja lähes kuussatset sylinterit, isommat kaasarit ja 4—1 pakoputki, kiree kytkin ja tupla toisioketju ym. No, mähän ostin sen, vaikka oli tosi kallis: mutta olihan kyllä "duunattukin". Ajoin kotiin vesisateessa lainakypärällä 350 km pelkissä farkuissa, mutta ei se mitään: "femmassa" oli tosi upeat pakosaundit!

Kortti lähti siinä sitten melko pian ja se syksy menikin siihen. Seuraavana keväänä se Honda hajosi melko pahasti kun kaadu-in. Oli jousitus nimittäin vakio ja keväällä oli routapatteja tiellä. Ei ollut kaskovakuutusta ja niinpä taas tuli pieni rahansäästämistauko.

Oli mulla siinä välissä 350:n Mach.Kawa, jonka kanavat oli porattu ja missä oli tehopakoputket, mutta silläkin kaadu-in kun kaasu hirtti pohjaan: jalka meni poikki enkä pääsyt enää ajelemaan.

Uusi ajokki alle

Sain talvella sen verran rahaa kasaan, että mentiin keväällä serkun pakettiautolla Helsinkiin moottoripyörää ostamaan. Löytyi Kawasaki Z 900, ei yhtä comeasti tehty kuin aiemmin omistamani Honda, mutta tehokkaampi kyllä: ysikawa oli ylikoossa, yli tuhatsata kuutioinen ja siinä oli myös Yoshimura- ja kaasarisatsi. se suti hyvin ykkö-sellä!

Mä ajoin sillä Kawalla kaksi kesää ja varmaan jokuinkin 30 tuhatta kilometriä. Mitään erityisiä ongelmia ei ollut, öljyä ja bensaa se tosin vei melkolailta. Lopulta

alkoi olla vähän hankala lähtemään käyntiin eikä se enää jaksanut käydä alemmilla kierroksilla kovin tasaisesti. Venttiilikoppa vuoti öljyä reilunpuoleisesti ja takaswingin laakerit oli ihan loppu, kuten oli iskaritkin: matkaan ei ajokilla paljoa ollut asiaa, mutta suoralla se kiihtyi niin pirusti!

Turboaika

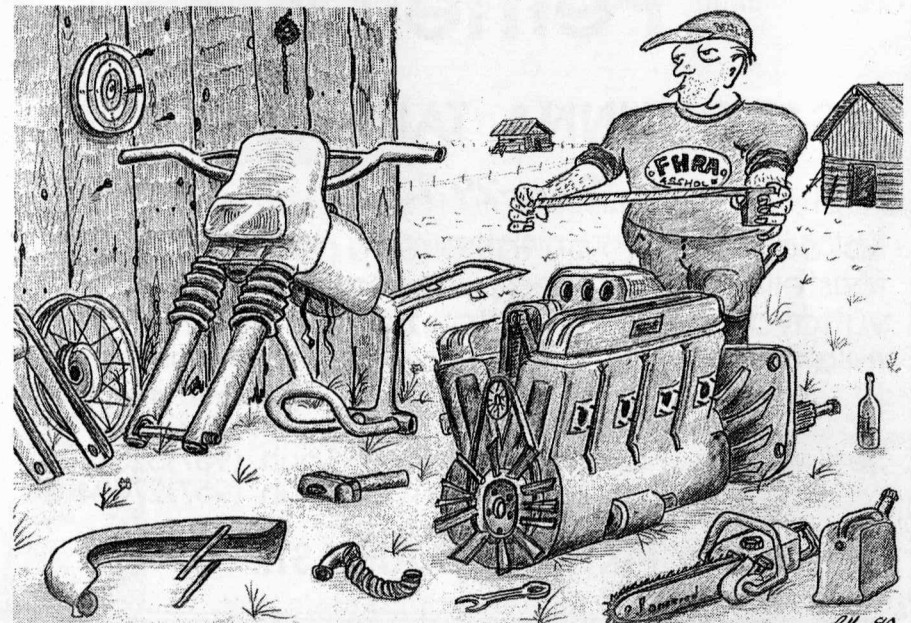
Olin tyytyväinen Kawasakiini: tarjolla oli 750:n turbokawa ja niinpä tein kaupat: vanha pyöräni meni meidän kylälle yhdelle nuorelle kaverille. Ensi töiksi vähän avarrettiin kanavia Keski-Suomen konehuollossa ja lisättiin parillakymmenellä prossalla ahtopainetta. Vaikka turbo oli ajo-ominaisuksiltaan parempi kuin vanha "ysi", niin ahtimen viive viritetyssä myllyssä oli hiton paha käyttää. Minulla paloi kolmet männätkin, kun oli säädöt vähän hankala tehdä ruiskupeliin ruisku ei ilmeisesti ollut tarkoitettu muutetulle moottorille. Kerran oli otsallanikin, kun tuli ajettua vähän liian kovaa ja asfalttitien mutkassa oli hiekkää. Pyörä pysyi tällä kertaa melko ehjänä, lommo tankkiin ja jotain naarmuja.

Kahteen tahtiin

Koska kestävyysden kanssa alkoi olla ongelmia niin päätin vaihtaa ajokkia. Yk-sissä RR-kilpailuissa oli RG 500:n kisapeli myytävänä ja koska olin jo jonkun verran tottut kulmikkaaseen kierrosalueeseen Turbollani, niin ostin Gamman.

Suzukia ei tarvinnut viilata, se oli jo kisakäytössä avarrettu. Säätöihin sitä oli paha saada, hitaassa katuajossa kone meni jatkuvasti tukkoon ja kun pienensin suuttimia, niin kakkosmäntä paloi ajaessani maantiellä. Suzuki RG oli aika herkkä: teho/painosuhte oli kovempi kuin missään aiemmassa ajokissa ja ajaminen Gammalla oli repivää, kaasun kanssa sai olla tarkkana. Lippasin Susnan useampaan kertaan, ensimmäisen kerran heti alkuun yhdessä jarutuksessa: etupää alta pois. Toisen kerran mutkassa takapää alta. Kolmannella kerralla keulin yli, kun en saanut käännettyä kättä kaasulla. Kaikista nurinmenoista selvisin ihmeen vähällä: pyörään tuli vain naarmuja tai kahvakatkoja ja itselleni mustelmia.

Lähti ajokortti taas, kun olin ajellut pari kuukautta tällä viissatasella kaksitahtisella. Ajokki meni myyntiin.

Epävarmuutta jatkosta

Olin jo lopettamaisillani harrastuksen ja kortin takaisin saatuani vaihdoin Wartburgini Fordiin, jossa oli monsterikone, 8,2 litraa. Talvella innostuin lisää amerikan meiningistä ja ostin Harley-Davidsonin. Myin auton ja satsasin HD:n fixaamiseen: tilasin kamaa jenkeistä ja rakentelin ajokkia kevättalven. Shovelina strokattiin ja porattiin, muutettiin sytytysjärjestelmää, teetetin kannet ja vaihdettiin kaasarit ja pakoputket. Laskin että kannattaa tehdä duuni kunnon ja vaihdoin ensiövedon ja kytkimen ja vaihdoin myös iskunvaimentajat jäykempään jarrujen parantelua unohtamatta. Työtunteja kului laskemattomasti ja Ford-rahakin paloivat melkein kaikki.

Tulos oli melko vaikuttava, kuutioita oli 1806. Voima tuli ulos aivan eri tavalla kuin Gammassa ja pakoäänit olivat mielestäni todella nautinnolliset. Ajokki oli Helsingin

Hot-rod-näyttelyssäkin. Poliisi kirjoitti kahdet sakot ja vei kerran kilvet, lisäksi selkäni väsyi ajoasentoon ja jouduin kuu-kauden sairaslomalle välilevyjen painuman takia ja käsissä havaittiin verenkiertohäiriöitä. Serkkupoika on ajellu HD:lläni viime kuukaudet.

Kävin kokeilemassa Yamahan V-maxia, jossa oli V-boost -systeemi. Lyhyellä koeajolla ajokki vaikutti reippaalta ja olin siitä kiinnostunut, mutta moottoripyöräliike ei halunnut Harrikkaani vaihdossa. Olen ollut kirjeenvaihdossa Yhdysvaltoihin viritetyyn FZR:n merkeissä, siellä eräs paja on kokeillut eri kansien toimivuutta EXUP:in kanssa, mutta toiminta ei ole ollut odotettua ja byrokratia pyörän tuomiseksi Suomeen on raskas. Yritän myydä HD:n pois.

Ajoin loppukesän Honda CB 350:llä ja olin tyytyväinen.

Perheralli

SAVONLINNA, TAIPALEENNIEMI

27.—29.7.1990

Kokoontumisajo on tarkoitettu perheellisille motoristeille. Vain yhden perheenjäsenen olisi saatava paikalle moottoripyörällä, muut voivat tulla miten vain.

TARKEMMIN KESÄKUUN NUMEROSSA.

Tiedustelut: Hannu Noukkarinen puh. (957)523110
Kyösti Honkanen puh. (957)277941

PIKITIE PIHAAN ASTI.

HYMYILEVÄN

MOTORISTIN KEVÄTPÄIVÄ Hämeenlinnassa 13.5~1990

Hämeenlinnan Moottoripyöräilijät ry:llä on ilo ja kunnia kutsua kaikki Suomen motoristit "Hymyilevän Motoristin Kevätpäivään" 13.5.1990

Tapahntuman ohjelma ja aikataulu

klo 12.00—13.30 Järjestäytyminen paraatia varten tavaratalo Anttilan parkkialueelle.

Klo 14.00 Moottoripyöräparaati

Klo 14.45 Pääjuhla Hämeenlinnan kauppatorilla:

- "Suomen Hitain Motoristi" kilpailun startti ja leikkimielinen haasteottelu
- Ajokoulutuksen esittelyä
- Elävää musiikkia
- Kerhojen lipputervehdys

Kevätpäivän yhteydessä suoritetaan perinteinen lelukeräys Hämeenlinnan kaupungin lasten- ja päiväkoteihin, joten varaa mukaan käypä lelu!

Tapahntuman teema on "Hymyilevän Motoristin Kevätpäivä". Kaikkihan tiedämme, että moottoripyöräily on hauskaa! Illoisella mielialalla on myönteinen vaikutus myös liikenneturvallisuteen.

TERVETULOA

Järjestäjä Hämeenlinnan Moottoripyöräilijät r.y.

Pekan terveiset kysysiläisille:

TULKAAHAN HÄMEENLINNAAN!

Suomalaisen Pekka Hämeenlinnasta on tänä vuonna kiireinen kaveri. Pekan luotsaama kerho, Hämeenlinnan Moottoripyöräilijät ry, järjestää ajokauden aikana useampiakin tapahtumia. On Motoristin Kevätpäivä, Pilkkipäivät ja Piikkiralli. Myös Kontiorallissa ja Ilves-Meetingissä on Pekalla "sormet pelissä".

Miten on mahdollista, että yksille harteille kasaantuu tällainen määrä hommia? Ahneutta vai tekemisen puutetta?

Pekka katse harhailee, ja hän kelaa mielessään viime kuukausien tapahumia. Sitten kasvoille kohoaa hymy.

— Näin siinä käy, jos ei osaa kieltäytyä... ja kun tykkää tehdä palkatonta työtä.

Vaikka eipä silti, meillä on Hämpyissä nyt niin vahva henki päällä, että kyllä näistä selvittää kun hoidetaan asiat järjestyksessä. Suurin urakka on ilman muuta Kevätpäivä, jonka ajankohta on perinteisesti Äitiensä päivänä.

Nuo Motoristin Kevätpäivät on perinteisesti olleet Moottoriliittoon kuuluvien kerhojen järjestämiä. Nyt sitten onkin järjestäjänä liittoon kuulumaton Hämeenlinnan Moottoripyöräilijät ry?

— Viimevuotiset järjestäjät, turkulaiset, heittivät syksyllä pallon ilmaan. Otimme pallon, kun kuulumme ettei kevätpäivää ole kalenterissa muille merkitty... nyt myöhemmin on sitten kuultu, että kevätpäivää myös liiton toimesta puuhataan Hyvinkäälle.

Miten tämä Hämeenlinnan Kevätpäivä sitten poikkeaa aikaisemmasta?

— Kaikki aikaisemmat on olleet hyvin järjestettyjä, joskus ehkä pikkuisen liian asiavoittoisia. Me pyrimme siihen, että puheita olisi vähemmän ja muuta toimintaa enemmän, ja että myösparaati olisi värikäämpi ja eloisampi. Jotain ehkä sanoo tapahtumamme teema: Hymilevän motoristin kevätpäivä!

— Torilla pidettävän pääjuhlan ohjelma koostuu kerhojen tervehdyksistä ja bändin musisoinnista. Pirkanmaan kysysiläiset esittelevät "Tiellä taas" projektiin liittyen motoristien ajokoulutusta, ja SMOTO:n jäsenkerhojen organisoima Suomen Hitain Motoristi-kilpailu käynnistyy leikkimielisellä haasteottelulla jossa SMOTO:n puheenjohtaja ottaa mittaa muutamien "julkujen" hitausajotaidoista.

— Hämeenlinnan Kevätpäivän yhteydessä suoritamme myös perinteisen lulejen keräyksen kaupungin lastenkoteihin ja -tarhoihin.

Minkälaisen organisaation kevätpäivän järjestäminen vaatii?

— Kerhon puolesta on 12 päällikköä ja näillä tarvittava määrä toimitsijoita apunaan. Liikenteen ohjauksesta vastaa melko

pitkälle viranomaiset, mutta eiköhän se toimi kun otetaan huomioon, että Hämeenlinna on varuskuntakaupunki. Sitten tähän organisaatioon kuuluvat vielä kaikki ohjelman suorittajat, taustaryhmät ja ennakoivalmisteluiden tekijät.

No sitten nämä muut tapahtumat. Aloitetaan vaikka Kontiorallista?

— Kontion suurimman työn tekee pari-valjakko Suonpuro ja Syrjänen. Mun hommani on toimistorokkua.

Tätä luettaessa on Pilkkipäivät jo pidetty, mutta Piikkiralli on edessä, samoin Ilves-Meeting. Kerro jotain niistäkin?

— Piikkiralli on toista kertaa Hämpyn harteilla. Viime vuonna oli kuutisenkymmentä kevaristia paikalla, nyt odotetaan enemmän kun tuo K-18 on eri aikaan.

— Ilves-Meeting on Jokioisten MP:n legendaarinen ralli, joka viiden vuoden katkon jälkeen nyt herätetään henkiin. Olen siellä porttipäällikkönä, koska olen kuullut JMP:hen jo paljon ennen kuin Hämpy perustettiin.

Sinulla on vaimo ja kaksi poikaa, jääkö näiden harrastustouhujen keskellä heille aikaa?

— Nyt tuntuu siltä, että liian vähän jättää aikaa yhdessäoloon. Tää vuosi on sellainen, että tekee mieli satsata kunnolla tähän harrastukseen, syksyllä tai oikeastaan heti Kontion jälkeen on tilanne toinen. Sitten on aikaa vaikka lähteä Marikan ja poikien kanssa muiden järjestämiin tapahtumiin ja istua valmiiseen pöytään... Meillähän tuo moottoripyörä on keskikesällä koko perheen kulkuneuvo, kun on lulla kiinni kyljesä.

Mitkä terveiset kysysiläisille?

— Seuratkaa kalentereita, ja osallistukaa reippain mielin ksesän tapahtumiin. Näihin Hämpyn juttuihin haluan toivottaa kaikki kuusysiläiset sydämmellisesti tervehdulleiksi!

Motoristien Kevätpäivät-90

TIELLÄ TAAS — MOOTTORIPYÖRÄLLÄ

Hyvinkää 13.5

HYVINKÄÄN MOOTTORIKERHO R.Y.

**TAVATAAN RETKEILY-
MAJALLA**

SRM-asiaa

Näin kesän lähestyessä on taas aika muistuttaa kerhon "majailu"-edusta. Sinulahan on oikeus 69:n jäsenenä Suomen Retkeilymajajärjestön jäsenalennuksiin. Ohessa tämän vuoden hintatiedot yöpymiskustannuksista sekä Suomessa että ulkomailla.

Myös kansainväliset Leirintä- ja retkeilymajakortit saat alennuksella esittämällä kerhon jäsenkortin.

Tavallisesti kuvitellaan, että kesäaikana Euroopan retkeilymajat olisivat niin täynnä, ettei niihin kannata tarjoutua, ellei ole etukäteen tilannut huonetta. Yleensä kuitenkin tällainen tilanne on vain suurten

kaupunkien retkeilymajojen ongelma. Pienemmillä paikkakunnilla tai kaupungin ulkopuolella yleensä löytyy tilaa. Voit myös varata koko neljän hengen huoneen "perhe-käyttöön", mikäli kuljette neljän hengen voimin.

Kannattaa verrata hintoja ja suunnistaa vaikka jo seuraavalla reissulla retkeilymajoille. Tiedot Euroopan majoista ja leirintäalueista saat SRM:llä myytävänä olevista kirjoista.

Hauskaa reissukesää kaikille motoristeille toivottelee

Taina

HINNAT 1990 PRICES FIM

TASOLUOKKA CATEGORY	2-HENGEN H DOUBLE ROOM	3-4 HH 3-4 BEDS ROOM	YHTEISMAJOITUS DORMITORY	LAKANAT SHEETS	AAMIAINEN BREAKFAST
** SRM-JÄSEN IYHF MEMBER	35,-/PERS	30,-/PERS	28,-/PERS		
NORMAALI NON MEMBER	50,-/PERS	45,-/PERS	43,-/PERS	CA. FIM 20,-	CA. FIM 15-25,-
*** SRM-JÄSEN IYHF MEMBER	45,-/PERS	35,-/PERS	30,-/PERS		
NORMAALI NON MEMBER	60,-/PERS	50,-/PERS	45,-/PERS	CA. FIM 20,-	CA. FIM 15-25,-
FINNHOTEL **** SRM-JÄSEN IYHF MEMBER	75,-/PERS	60,-/PERS	50,-/PERS	LAKANAT SIS.	
NORMAALI NON MEMBER	90,-/PERS	75,-/PERS	65,-/PERS	SHEETS INCL.	CA. FIM 15-25,-

Jäsenhinnat SRM:n ja sen jäsenjärjestöjen jäsenille sekä kansainvälisen retkeilymajakortin haltijoille
Members of the INTERNATIONAL YOUTH HOSTEL FEDERATION-IYHF pay the member price.

SUOMEN RETKEILYMAJAJÄRJESTÖ-SRM
THE FINNISH YOUTH HOSTEL ASSOCIATION-SRM
Yrjönkatu 38 B, 00100 HELSINGFORS
Tel. 90-694 0377, tlx 122192
fax 90-693 1349

MOTORISTIN KIRKKOPYHÄ

1.-3.6.1990

KANGASLAMMILLA JA VARKAUDESSA

Varsinainen Jumalanpalvelus pidetään lauantaina 2.6. Kangaslammien kirkossa alkaen klo 10.00.

Tapahtumaan voi saapua jo perjantaina 1.6. jolloin halukkaille on järjestetty mökkimajoitus Varkauudessa, Taipaleen kanavan välittömässä läheisyydessä suaitsevalla Camping Taipale-leirintäalueella. Majoittumismahdollisuus myös lauantain ja sunnuntain väliseksi yöksi. Majoittuminen maksaa 50 mk/hlö/urk ja majoittujien on ilmoitettava viimeistään viikkoa ennen Timo Hahtalalle puh.k. 931-182218 tai puh.t. 931-165122. Kumpunkin iltana on sauna osallistujien käytettävissä.

Tutustumisen arvoisia kohteita alueella ovat Mekaanisen musiikin museo, sekä Taipaleen kanava-alue.

OPASTEET KIRKKOON JA LEIRINTÄALUEELLE VALTATEILTÄ 5 JA 23

KIITOS!

YKSIN KUN NAUKKAAT, NIIN JUOPOKSI SANOVAT. YSTÄVIEN KERALLA SIITÄ TULEE JUHLA.
KIITOKSET NILLE, JOTKA OTTIVAT HENGESSÄ MUKANA!

DI timo

MP 69 r.y.
Nuorten oma kokoontumisajo

"K-18"

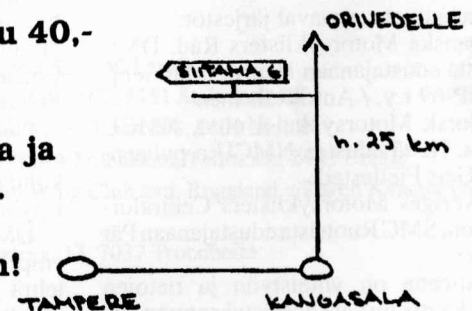
Kielletty yli 18-vuotiailta

ORIVEDEN SIITAMASSA 15.-17.6.1990

Osallistumismaksu 40,-
sisältää:

- 2 aamiaista,
- ruoan lauantaina ja
- yllätysohjelmaa.

Ota teltta mukaan!

Ilmoittautumisiänne innolla odottavat:

Heli Utriainen 931-680 960
Riikka Lehto 931-170 809

SÄÄNTÖMUUTOS ON HYVÄKSYTTY!

Vuosikokouksen 16.9.1989 hyväksymä sääntömuutos koskien kassanhoitajan nimenkirjoitusoikeutta on hyväksytty ja merkitty Oikeusministeriön yhdistysrekisteriin 5.3.1990. Siitä päivästä lähtien kerhon säännöt siis sanovat kerhon nimenkirjoittamisesta seuraavasti:

Kohta 5: ... Kerhon nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja yksin tai kaksi hallituksen varsinaista jäsentä yhdessä. Pankki, posti yms. juoksevissa raha-asioissa voi kassanhoitaja kirjoittaa kerhon nimen yksin. ...

”Ja kassanhoitajan otsalta putosivat hiki-karpalot pois, PLIM ja PLÄTS, ei enää juoksemista allekirjoitusten perässä!”

NMR-MYSTIIKKA ELI MITÄ JA MIKSI

Lyhenne NMR lienee monellekin tuntematon. Se tulee sanoista Nordisk Motorcykel Råd, kotomurteella ”Pohjoismainen konepyöräneuvosto”.

Mukana ovat seuraavat järjestöt:

— Danska Motorcyklister Råd, DMC Tanskasta edustajanaan Henrik Markamp — MP-69 r.y. / Antti Räisänen

— Norsk Motorsykel Union, NMCU Norjasta. Heitä edustaa NMCU:n puheenjohtaja Geir Fjellestad

— Sveriges Motorsyklister Centralorganisation, SMC Ruotsista edustajanaan Pär Lekander

Tavoitteena on yhteistyön ja tietojen vaihdon kautta turvata harrastuksemme jatkumien mahdollisten vastamäkien koittaessa kuten myös aktivoida jäsenjärjestöjen liikenneturvallisuustyötä. Myös pohjoismaisen kanssakäymisen edistäminen moottoripyöräilijöiden kesken kuuluu ohjelmaan. Tästä esimerkiksi mm. tiedottaminen kokoontumisajoista naapurimaillemme.

NMR kokoontuu vähintään kerran vuodessa ja väliaikana yhteyttä pidetään viestinvälineiden kautta.

Sopivasti 20-vuotisjuhlaamme seurailleen viimeisin kokous pidettiin Helsingissä marraskuussa 1989.

SMC on järjestöistä ylivoimaisesti suurin — kauneudesta en sitten tiedäkään. Sen jäsenmäärä on n. 36.000. Huikea saavutus otten huomioon, että SMC on täysin kilpailutoiminnasta erillään oleva järjestö. Sen jäsenet ovat siis ”tavallisia” motoristeja. Reisteröityjä moottoripyöriä Ruotsissa on liki 100.000.

NMCU:lla on n. 2.800 jäsentä, kaikki sujuvia motopujottelijoita lammaskatraan kohdalle osuessa. Rekisteröityjen moottoripyörien lukumäärä on n. 30.000.

DMC on sekini n. 2.500 jäsenellään suurimpi kuin meidän 69:nne, joten tarttisko tehrä jotakin?! Noin 42.500 tanskalaista moottoripyörää on varustettu kilvin, osassa on myös sivulaukut.

Tässä ja/tai tulevissa Motoristeissa tulee olemaan infoa ainakin osasta pohjoismaisia kokonntumisajoja. Tarkempaa tietoa niistä ja esimerkiksi DMC-, NMCU- ja SMC-osoitteet saat allekirjoittaneelta. Yhteystietoni löydät Motoristin ensiaukeamalta.

Euroopan sanotaan yhdyntävän — oletko valmis? Sitä valmiutta voisit hankkia mm. NMR-jäsenmaiden motokokoontumisissa, luulemma.

**Haarasiieppoterveisin
ANA**

Norjalaiset kokoontumisajat

Pohjoismaissa matkailevia varten keräsimme tiedot norjalaisista kokoontumisajoista. Ohessa yhteenvedo alkukesän tapahtumista, loppukesän kokoontumiset kesäkuun motoristissa.

27.-29.4.

Evjetreffet / Road Runners MC, Boks 97, 4660 Evje

Vårtreffet / Asker MC-Club, Boks 31, 1342 Vetre

1.5.

Krakeracet / Moss Mc-Klubb, Boks 5146, 1501 Moss

4.-6.5.

Tyri-treffet / MC-Touring Club Drammen, Boks 2208 Strømsø, 3003 Drammen

11.-13.5.

Sagatreffet / Stavanger Motorcycle Club, Boks 235, 4001 Stavanger

18.-20.5.

Namsentreffet / Grong MC-Klubb, 7872 Bergsmo

25.-27.5.

Larvikstreffet / Larvik Mc Klubb, Kongegt. 1, 3250 Larvik

Vesterålstreffet / Vesterålen MC Klubb, Boks 167, 8451 Stokmarknes

Midtnorsk Twin & Single Treff. / Snorre MSK, Boks 108, 6401 Molde

Østerdaltreffet / Østerdal MC-Klubb, v/Bjørn Solbakken, Tallmoen, 2443 Dresjø

Nasjonalt Gold Wing Treff / Norsk Gold Wing Club avd. Rogaland v/Karen Kvasheim,

Avaldnesgt. 43, 4014 Stavanger

Hell-Treffet / Naf Mc Trødelag, Bratsbergv. 13, 7037 Trondheim

1.-3.6.

Sørreisa-Treffet / Sørreisa MC-Klubb, Boks 272, 9310 Sørreisa

Italiensk Treff / Norsk Moto Guzzi Klubb, Tverråsen 35, 1315 Nesøya

Helgelandstreffet / Ørnes Motosykel Klubb, 8160 Glomfjord

1.-4.6.

International Jampot Rally / Norske medlemmer av AJS & Matchless Owners Club, v/Andreas Hygen, Tunringen 1, 2044 Frogner

Norsk Jumbo Run / Norsk Sidevognklubb, v/Walter Bråten, Torsnes, 1630 Gml. Fredrikstad

Norgetreffet / Farmers MC Klubb, v/Tore Karlsen, Biriv. 129, 2600 Lillehammer

8.-10.6.

Moldvartreffet / Molde Touring Club, Boks 3, 6401 Molde
Tromstreffet / MC Entusiastene Tromsø, Boks 2792 Elverhøy, 9001 Tromsø
Syv Søstres Treff / Sandnessjøen MCK, Boks 427, 8801 Sandnessjøen
Ålgårdstreffet / Ålgård MC-Club, Boks 136, 4330 Ålgård
Autovelocipedtreffet / Nes Autovelociped Club, Boks 136, 2151 Åmes

15.-17.6.

Baillsundtreffet / Kristiansund MC Ent. Klubb, Boks 135, 6501 Kristiansund
Jotunheimen MC-Rally / Jotunheimen MCK, Boks 157, 2680 Vågåmo
Spurven-Treffet / Spurven MC-Klubb, v/Sjur Steimler, Våkleiva 1, 5062 Bønnes
Støttehjultreff / Nordenfjeldske Støttehjulklubb, v/Morten Elstad, Lissfjellveien 16, 7800 Namsos
Grimstadtreffet / Grimstad MC-Klubb, Boks 182, 4890 Grimstad
Nord-Norge Treffet / Harstad Motorsykelklubb, Boks 931, 9401 Harstad
Pilgrimstreffet / Holy Riders, Boks 342, 1473 Skårer
Glåmatreffet / Rebel MC, Glåmos

22.-24.6.

Trøndertreffet / Nidaros MC-Klubb, Boks 1377 Blusuvoll, 7002 Trondheim
Saltfjellrally / Bodø Motorsykel Club, Boks 1875, 8010 Bodin
La Det Coste Treffet / Lacoste MC-Klubb, Boks 95, 1745 Skjeberg

29.6.-1.7.

O'Malley-Treffet / Alley Cats MC, v/May Larsen, Blakkensv. 41, 1281 Oslo 12
Knottrally / Shitting Bull, Boks 145, 9730 Karasjok

6.-8.7.

Rørostreffet / Røros MC-Klubb, Boks 140, 7461 Røros
Storfjordtreffet / Storfjord MCK, 9046 Oteren
Nordkalott-Treffet / Narvik MC-Club, Boks 201, 8501 Narvik

Lisätietoja kokoontumisista (ohjelma, yht.hlö, yms.) saat kerhoisännältä tai Antti Räisäsel-tä (NMR-yhteyshenkilö).

Hauskoja Norjan reissuja!

Tässä "perhekuva" kuvaushetkellä paikalla olleista.

"AKKARALLI"

Viime vuonna järjestettiin 13. naisten kokoontumisajo. Niille (naisille), jotka eivät vielä ole älynneet tulla mukaan: tässä kokemus viime kesän kertomuksista.

Jo kesän -88 "akkarallissa" päätettiin seuraavan vuoden järjestäjät. Näin allekirjoittaneista tuli "rallimestareita". Pitkän, tuskaisen ja ideattoman talven jälkeen olimme edelleen pisteessä 0; paikan etsiminen tuotti ylivoimaisia vaikeuksia pääkaupunki-seudulla.

Yllätten alkoi pilkottaa valoa pimeyteen kun rallikalenterin puuhamies otti yhteyttä kerätessään aineistoa tulevasta kesästä. Myötätuntoisena tukalalle tilanteelle tarjosi hän auttavaa kättään. Ja näin paikka viimein järjestyi. Suurkiitos Jokioisten MP-kerholle!

Onnellisina saavuttamastamme työvoitosta jäi meille ylimääräistä energiaa ruoka-huollon järjestelyyn. Ja se onnistuikin yli odotusten...nälkäisenä ei tarvinnut olla (ja syöminenhan on kivaa).

Kemut alkoivat perjantaina kesäkuun 2. päivä ensimmäisen osallistujan saavuttua paikalle. Sauna laitettiinkin lämpiämään heti, joten saunomaan pääsi vaikka suoraan pyörällä. Perinteisti perjantai sujui rauhallisesti notskilla jutustellen ja makkaraa käristellen. Joku heitteli tikkaa ja toinen nakkeli ketjuja ja joku ehti jo kypsyä lähtövalmiiksi. Järjestäjien mielestä liian hätköityä, sillä lauantai-iltaan mennessähän vasta viimeisetkin mimmit saapuivat paikalle.

Kaiken kaikkiaan paikalla pyörähti viikonlopun aikana n. 30 naismotoristia. Yksi vierailija oli jopa niin nuori, että tarvitsi miehen kuskiksi. Tämäkin poikkeushan sallitaan ainoastaan alle 5-vuotialle, eikä kuski pääse porttia pidemmälle.

Varsinainen ohjelmatoiminta viriteltiin käyntiin lauantaina viimeisten herättyä siinä puolen päivän tietämissä. Alkoi hölmöily nimeltä joukkuekisa, johon luonnollisesti kaikki kykijensä mukaan ottivat osaa. Kilpailtiin tarkkuudesta, nopeudesta tekni-

Väsyneimmät pääsivät uimaan kottikärryllä.

Yritä itse naulata hanskat kädessä ja hikipuku päällä nuppineulan kokoisia nautoja.

sistä kyvyistä, tasapainosta ja yhteistyökyyvistä. Huom! Mekaanikon taitoja ei tarvittu!

Tasapaino ja yhteistyökyyky joutuivat koetukselle parihiihdossa ja munaviestissä. Tyylejä oli yhtä monta kuin yrittäjiäkin. Nopeus ja tekninen osaaminen testattiin tyypillisessä matkamotoristitilanteessa: vettä tuli esterimäisesti, saavut perille ja maja pitäisi pystyttää. Eli vedettiin niskaan sadepuku (kokoa HI eli helvetin iso), kypärä ja hanskat. Sitten rynnähtiin pystytyspaikalle lyömään nautoja lankkuun (hanskat kädessä), muutama iski hanskatkin tiskiin.

Kaiken tämän "urheilun" jälkeen energiavajaukset täytettiin sekä kiinteällä että nestemäisellä ravinnolla. Tankattuina oli hyvä siirtyä jatkamaan hauskan pitoa (sateen yllätettyä) sisätiloihin. Vuorossa oli pitää lähes perinteeksi tulleen arpajaiset (hyvä tapa kattaa järjestelykustannuksia). Häiskoot vaan oma kehu, mutta onnistuttiin kerjäämään ihan hyvät palkinnot. kiitos vaan kaikille lahjoittajille!

Sunnuntaina aamuna raotellamme epämääräisesti värjäytyneitä silmiämme, to-

tesimme päivän kirkkaaksi ja kauniiksi. Kykenemisjärjestyksessä jokainen pakkasi reppunsa ja valmistautui palaamaan harmaaseen arkeen.

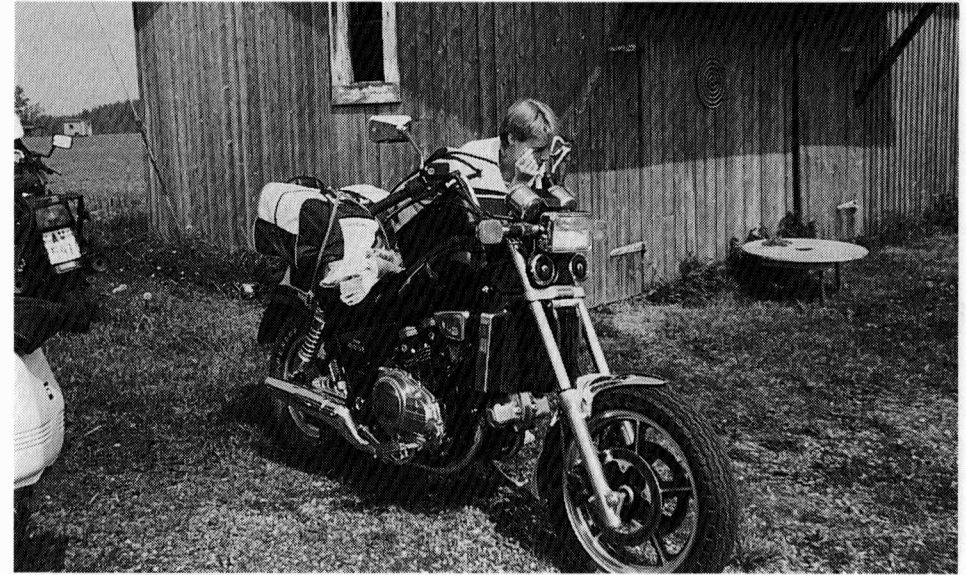
Tumma harmmaa arki koittikin eräälle jo sunnuntaina kun pyörä pukattiin järjestäjien peräkärryyn. Mutta reissussahan aina joku rähjäntyy.

Kiitokset järjestelyjen onnistumisesta kaikille auttajille! Ja erityis isot kiitokset Keijolle paikan järjestämisestä ja Jounille hyvistä ruuista! Tsemmpiterveiset Johannalle, joka oli nuorin kävijä!

Jos tämä kaikki ei kuulostanut houkuttelevalta, niin sehän ei ole rallin vika, vaan emme pystyneet edes viinin voimalla muis-tamaan kaikkea viimekesäistä tämän hauskemmin. Siispä tule itse viettämään ainutlaatuinen viikonloppu tänä vuonna 8.-10. kesäkuuta. Tarkemmin asiakasta tietää Satu puh: koti (931)173283 ja työ (931)668150.

Kertoilivat Jutta, Eila ja Taina

P.S. Mahdolliset jutussa ilmenevät puutteet johtuvat Tainan tekstinkäsittelylaitteesta, joka on siellä vaikka se ei näy kun sen avaa.

Pyörän peili on monikäyttöinen kapine.

NAISTEN OMA KOKOONTUMINEN AKKARALLI

8.—10.6.

TAMPEREEN ALUEELLA

LISÄTIETOJA:

Satu Mansikkamäki
Insinöörinkatu 60 B, 33720 Tampere
puh. k. (931) 173 283
t. (931) 668 150

Laura Heinonen
Hallituskatu 17 D 10 G, 33200 Tampere
puh. (931) 133 621

Märkäkorva Itävallassa

Se päivä ei todellakaan alkanut hyvin. Olin aamulla Münchenissä pyöräni pakatessa onnistunut nielaisemaan ampiaisen — elävänä. Ja eikös se pirulainen ollut kerinnyt pistämään minua kitalakeen. Päivän ensimmäinen taival Münchenistä Itävallan rajalle oli melko tuskallinen. Eteenpäin silti mentiin, ja vieläpä tavattoman kauniissa maisemissa.

Raja-asemalle saavuin aikanaan, kiirettä pitämättä. Rajamuodollisuudet rajoittuivat seuraavanlaiseen keskusteluun Itävaltalaisen rajamiehen kanswsa: "So, you from Finland, on a holiday?" "Ja, ich mache ein bischen Urlaub hier im Europa." "And where are you going to, south? Maybe Greece?" "Nein, ich fahre jetzt nach Ungarn. Soprom." "Oh. Have a nice trip." "Vielen Dank. Auf Wiedersehen." Ja niin matka jatkui jälleen.

Jatkoin matkaa etelän suuntaan, koska muistelin parin saksalaisen motoristin kanssa eilisiltana käymääni keskustelua. Heidän mukaansa jostain sieltä kulmilta piti löytymän hyvä reitti Itävallan halki idän suuntaan, kohti Unkaria. Omaa Itävallan karttaa minulla ei tietenkään ollut, eihän minun alunperin ollut tarkoitus käydä koko maassa. Matka edistyi hitaasti koska liikennettä oli varsin runsaasti.

Jonkun Ried-nimisen pikkukaupungin kohdalla kypsyin väliaikaisesti hitaaseen liikenteeseen ja siihen, ettei minulla ollut killinkiäkään Itävallan rahaa. Kamelikin pitäisi jossain vaiheessa juottaa. Sinne siis pankin etsintään.

Vaan mitä näinkään. Jossain näkyi viitta jollekin Alpenstrassel ja perässä korkeuslukema, liki pari kilometriä. Sinne! Vaan päällysteen loppuessa ja tien muuttuessa hyvin huonoksi sorapoluksi alkoi hienoinen epäily jäytää sisintäni: Onkohan tämä sitenkään tarkoitettu moottoriliikenteelle? Ei se mitään, onhan näitä ennenkin, ajattelin, ja jatkoin vähän helvetin jyrkkää nousua huonolla pinnalla.

Pitkälle ei kuitenkaan moottorilla noustu: tie oli vähän huonossa kunnossa. Löin Guzzin tallalle ja tarkastelin tilannetta. Alaspäin, heti tien vieressä, oli lähes pystysuoraa pudotusta n. 10—15 metriä — koskeen. Tie eteenpäin oli lähes kokonaan poikki, koska sille oli pudonnut viereistä, lähes pystysuoraa rinnettä hyvänlainen mälli. Tie alaspäin oli lähes mahdoton peruuttaa, koska se oli niin jyrkkä ja pehmeäpintainen, että renkaat eivät pitäneet. Tien leveys n. 2,5 metriä. Lämpötila +25 astetta ja kosteaa. Alkoi vaikuttaa siltä, että kohta hikoillaan. Ja niinhän siinä kävikin, kun vekslasin pyörän n. puolen metrin liikkumavaralla ympäri.

Lopulta pääsin alas kyhlään, jossa oli kuin olikin pankki. Sieltä rahat pois ja menoksi. Ajoin etelän suuntaan ja täyhsin ulos kartalta. Maasto nousi, tie kapeni ja ilma viileni kun suuntasin jääripäisesti etelään, risteyksistä välittämättä. Jonkin ajan kuluttua näkyi liikennemerkejä joissa oli mystinen viesti, Stau, Maut. Tultuani tiellä kohdalle, jossa oli puomi ja joku kahvilan tapainen koppero, tilanne valkeni munulle, kun kansallispukuinen tati tuli pummimaan rahaa. Tässä oli tiemaksu!

Maksoin mukisematta kun en muutaakaan osannut. Puomi pysyi kiinni vielä jonkin aikaa, niin luin taulusta, joten otin parhaani mukaan selvää tilanteesta. Kohta tajusin. Olin maksanut tiemaksun jollekin alppijärvelle asti. Aargh! Koska olin jo maksanut, päätin myös mennä. Ehkä sieltä pääsisi eteenpäin...

Ei päässyt.

Tankkasin itseni paikan ravintolassa ja palasin takaisin melko pian, koska en pitänyt lähestyvien pilvien väristä, ja tietysti pilvien värit pitivät paikkansa: sade alkoi kun olin menossa alas teosuutta, jolla ei saanut pysähtyä. Sain vedettyä Rukkaa nis-

Sieltä ne sadepilvet tulevat

kaan vasta viidentoista minuutin ajon jälkeen. Olin tosin kerinnyt vettyä pahemman kerran siihen mennessä.

Eikä sitten muuta kuin takaisin pohjoisen suuntaan ja kartalee. Kun sain kartalla vihdoin itseni kiinni, otin järjen käteen ja suunnan itään. Siellä se Unkari on.

Matka jatkui sateessa ja vieläpä hitaasti. Tie kiemurteli vuorensyrjää ylös ja toista alas suurin piirtein neljääkymppiä, edellä busseja, rekkoja ja Trabanteja. Ohittelusta ei ollut mitään hyötyä, sillä bussien, rekkojen ja Trabanttien edessä oli vain lisää bussieja, rekkoja ja Trabanteja. Ja minä kun olisin kaivannut vähän lisää vauhtia että kate olisi suojannut edes vähän.

Tätä kesti sitten tunteja. Aina kylien ja kaupunkien kohdalla liikenne puuroutui täysin, eikä siinä sitten oikein voinut muutaakaan tehdä kuin seistä ruuhkassa ja kuunnella kuinka vesi löysi hiljalleen tiesä läpi vuosikertasadepuvustani.

Kitzbühelin läpi mataessani näin Bikers' Rastin, ja ajattelin jo jäädä sinne yöksi. Vahinko vain, että perisuomalainen härkäpäisyys sai jälleen kerran vallan ja päätin jatkaa Zell am Seehen, satoi taivaalta vaikka mitä.

Edellinen päätös rupesi tosissaan harmittamaan siinä vaiheessa, kun tienviitan "Zell am See 4 km" jämähdin autojonon hännille. Vastaan tuli jatkuvasti liikennettä, joten ei tarvinnut ruveta kokeilemaan pokaan pitoa keskiviivan liikennöinnissä. Tästähän seurasi ilman muuta hermojen palaminen, joten lähdin jossain vaiheessa taiteilemaan paikoin hyvinkin kapeaa piennarta pitkin. Ei ollut helppoa sekään, varsinkaan risteyksissä.

Jostain syystä teltan pystytys ei oikein kiehtonut edes ajatuksena, joten nähdessäni ensimmäisen Gasthausin ponkaisin suoraan pihaan ja saapastelin kysymään vapaata Einzelszimmeriä. Sellainen löytyikin, mutta vasta sitten, kun olin luvannut olla menemättä eteistä pidemmälle sadepuku päällä.

Lotrattuani pitkään lämpimässä suihkussa alkoi elämä jälleen tuntua elämisen arvoiselta ja huomastin olevani nälkäinen. Sade oli tauonnut, joten ei siis muuta kuin katsastamaan paikkakuntaa. Hiljainen oli Zell am See elokuisena torstaina, ei näkynyt raitilla räyhääviä pohjoismaalaisia. Ei itse asiassa paljon muitakaan. Ruokaa sentään löytyi.

Tie oli vähän sortunut.

Seuraavana aamuna oli varsin viehättävää vetää päälle vielä kostea nahkapuku. Onneksi ei sentään satanut, ja ajo maittoi taas. Ei tosin pitkään, koska jämähdin taase kerran kilometrin pituiseen jonoon. Jonotuksen jälkeen syykin selvisi: viereistä vuorenrintettä oli valunut sateen myötä tielle muutamia kuutioita. Ilmeisesti en ollut kastunut aivan pikkusateessa. Melko pian oli toinenkin pysäys, aivan samasta syystä.

Näiden viivytysten aikana vilkuilin kel-loani aika taajaan, sillä halusin ehtiä päivänvalolla Soproniin, Pannonia-ralliin. Tähän löytyi ratkaisu kun lähdin seuraamaan Grazin suunnan tienviittoa. Olin taas ulkona kartalta, mutta muistelin, että niiden saksalaishemmojen kanssa oli ollut puhetta Grazista. ei siis muuta kuin sinne, moottoritien viittojen suuntaan. Konetie oli taas tietysti maksullinen, mutta mitä siitä, kunhan matkamittariin kiertyi kilometrejä äskeistä nopeammassa tahdissa.

Huolestumiseni lakoi kuitenkin taas yltyä matkan joutuessa, sillä kaipaamieni HUsuuntaviittojen sijasta olinkin menossa YU-suuntaan.

Vihdoin annoin pyörää tankatessani periksi ja ostin kartan. Kartta oli melko suurimittakaavainen, siinä näkyi etelässä Marokko ja pohjoisessa Göteborg, joten kovin pienille teille siitä ei oppaaksi ollut. Mutta se oli ainoa jossa oli koko Itävalta.

Jo ylimalkainen silmäys kertoi minulle, että olin noin 200 kilometriä liikaa etelässä. Sattuuhan näitä. Siis sunta pohjoiseen, kohti Wiener Neustadtia, jonka läheisyydessä piti olla rajanylityspaikka aivan Sopronin viereissä.

Pääsin ajallani Wiener Neustradtin kieppeille ja näin kauan kaipaamani suuntaviitat HU. Siis niiden perään. Pian aloin kuitenkin epäillä taas jotain kieroutta, sillä paikkakuntien nimet eivät täsmänneet alkuunkaan kartan kanssa. Oliko täällä juuri nimetty

paikkakunnat uudestaan, ihan minun kiuksakseni? Se ei tuntunut todennäköiseltä, joten arvelin eksyneeni aikomaltani reitiltä tienviittojen perässä ajaessani. Unkarilaisia Trabeja ja muita mainioita kulkuvälineitä ohitellessani tutkin parhaani mukaan karttaa ja totesin pudonneeni lyhyimmältä reitiltä. Tämä reitti veisi Sopronin eteläpuoliselle rajanylityspaikalle. Taas muutaman kymmenen kilometrin kierto.

Raja-asemakin löytyi lopulta, sieltä mistä pitkin, rajalta. Hienoisen jonotuksen jälkeen tuli minunkin vuoroni antaa passini tarkastukseen ja täytellä maahantuloilmoi-

tus. Unkarilaiselta rajasotilalta heltisi hymykin kun jouduin siirtämään pyörääni muutaman metrin eteenpäin. Kädet olivat niin täynnä kypärää ja muuta mujua että passin kuljetin hätäpäissäni parhaaseen kultainen noutaja -tyyliin hampaissani.

Siinä kohtaa rajaa, missä tuimailmeinen tullimies tarkasteli melko perusteellisesti autoja, hämmennyin hieman kun minut viitottiin suoraan eteenpäin. Näinkö helpoa tämä olikin?

Oli se.

T.K.

Zell am Seessä sään seljettinä.

**Seuraavat jutut
Helille
26. 5. mennessä**

PYHÄJÄRVI GRAND PRIX

25 - 27. 5. 1990

Kiperin leirintäalueella Eurassa
Opastus päteiltä

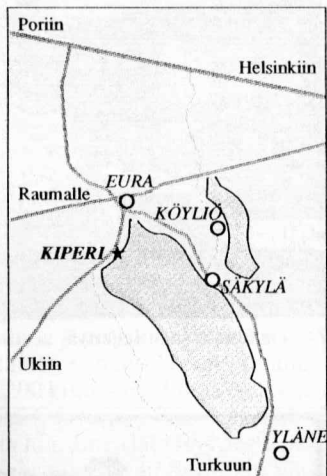
★★ Leirintäalue, jossa mm. keittokatos, Wc, suihkut ja mökkejä.

Osallistumismaksu 75:-/hlö, mökissä 100:-/hlö.
Hintaan sisältyy telttapaikka (mökkip.) ruoka, kahvi, sauna ja kassi, jossa mm. osallistumistarra.

Ohjelmassa mm. tutustuminen ja ajo Alastaron moottoriradalla lauantaina klo 12.00.

Ilmoittautuminen perillä. Mökit varattava ennakkoon yhteyshenkilöltä.

Yhteydet:
Vesa Vieno puh. 938-50 501 (päivisin)
938-50 190 (iltaisin)

Järjestäjä:
Euran Matkamoottoripyöräilijät ry

LEMPÄÄLÄ -90 PIRKANMAALLA

26.-27.5 -90

Ilmoittautuminen: paikan päällä

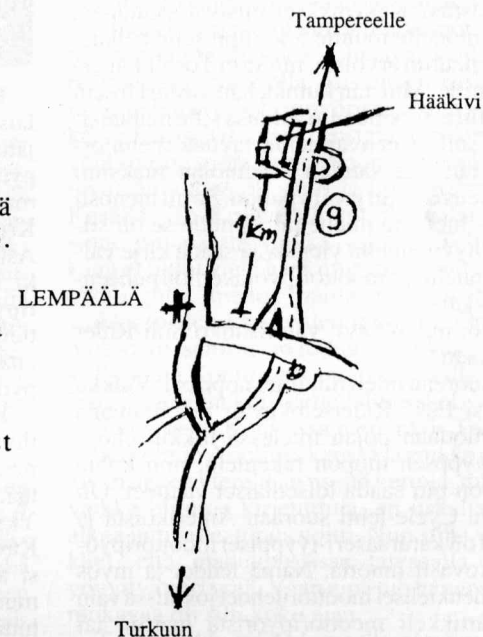
Osallistumismaksu: 20,-
(ilmoittauduttaessa)

Kokoontuminen: Lempäälässä
Hääkiven parkkipaikalla 26. 5.
klo 12:00

Maksuun sisältyy: majoitus, sauna

Muuta: Reitin pituus n. 150 km

Lisätietoja: Tero Ahlqvist
puh 931-185580

"Löytyy niitä hiekkateitä vielä Pirkanmaaltakin..."

SOLI-RIDERISTÄ TULIKIN SOLI-RASER

Kerhomme 20-vuotishistoriikissa oli tuttu kuva sivulla 50. Artikkelissa kuvan alla kerrottiin kuinka moottoripyöristä kiinnostunut nuori ja lapsellinen poika oli käynyt kirjeenvaihtoa kerhon puheenjohtajan Torolf Fagerholmin kanssa. Artikkelissa kyseltiin mahtoiko kuvan esittämä Soli-Rider koskaan valmistua? Koska tiedän vastauksen niin päätin kirjoittaa.

Ensimmäiseksi haluaisin kiittää Torolf Fagerholmia siitä, että hän ehkä noin 50:senä miehenä vastasi niin perusteellisen asiallisesti 13-14 vuotiaalle pojalle. Kyselin häneltä, että mitä mieltä hän on luomuksestani. Esitin ison joukon tärkeitä kysymyksiä mm: pitäisikö pyörä rakentelun jälkeen tyyppikatsastaa vai riittäisikö pelkkä tavallinen katsastus? Kysymykset olisivat saattaneet olla monelle muulle 5-kymppiselle pelkästään naurun arvoisia, mutta ei Torolf Fagerholmille. Muistan kuinka hän vastasi hyvin asiallisesti esittäen arvelunsa sille mahtaisiko esim. äänenvaimenin täyttää melunormit tai, että satulan selkänöjan maksimi korkeus on niin ja niin paljon. Se oli hienosti tehty hienolta mieheltä! Minulle se oli silloin hyvin mieltä ylentävää saada kirje valtakunnallisen moottoripyöräkerhon puheenjohtajalta.

No, miten kävi, valmistuiko Soli-Rider koskaan?

Nuorena mieli muuttuu nopeasti. Vaikka aluksi Easy Rider-elokuvan innoittamana 14-vuotiaan pojan mielessä liikkui chopperityyppisen mopon rakentelu, niin kohta mopon piti saada toisenlaiset vaatteet. Oli tilattu Cycle-lehti suoraan Amerikoista ja siinä oli katuraaseri-tyyppiset moottoripyörät kovasti muotia. Nämä lehdet ja myös suomenkieliset moottorilehdet jos niissä vain oli artikkeli moottoripyöristä luettiin tai selattiin puhki.

Soliferista tuli katuraaseri. Sen tankki ja sivuposket maalattiin uudelleen. Ohjaustanko vaihtui aitoihin moottoripyörän clip on-eihin. Pakoputken putkiosaa lyhennettiin sen verran, että raasersita tuli "kylän nopein".

Vuosi kaksi on kaksi siinä iässä ja yhä enemmän alkoi unia häiritä oikeat moottoripyörät. Solo-Racer oli vielä keväällä lähes moottoripyörä mutta syksyllä jo ihan "mopo".

Kaverini kanssa, jolla oli hieman samantyyppisen pienen paikallisen maanjärityksen jättämiä merkkejä, matkasimme moottoripyöränäyttelyyn Helsinkiin v. 1971. Aamulla lähdettiin linja-autolla klo 6:n aikaan Kristiinankaupungista ja illalla tultiin klo 8. Astuminen sisään näyttelyhalliin oli shokki. Niin paljon kiiltäviä ja kauniita moottoripyöriä samalla kertaa nähtävänä. Ihmistungos oli melkoinen ja meitä hermostutti, että ehdimmekö nähdä varmasti kaikki pyörät.

Kotiin päästyämme lehtien lukua jatkettiin ja esitteitä moottoripyöristä tilattiin maahantuojiilta. Näin jälkeensä ihmetyttää, etteivät kaikki välittäneet edes vastata. Yksi oli markkinoinnissaan aikaansa edellä. Kawasakin maahantuoja Sumeko Oy vastasi aina ja kertoi kirjeissään myös paljon muuta pyörästään. Valitettavasti en ole vielä hittänyt tätä kiitollisuudenvelkaa mutta vielä sen teen!

Moottoripyörät olivat minulle ja muutamille kavereistani henki ja elämä. Kuvavaa oli, että pelkän takalampun tai etujarrun perusteella me pystyimme tietämään mistä pyörästä oli kysymys ja mitkä olivat sen tekniset tiedot.

Yksi kysymys oli äärimmäisen hankala ratkaistavaksi. Minkä pyörän sitä valitsisi kun täyttää 16 vuotta? Yhdellä viikolla se oli Honda CB 350 ja jo seuraavalla Suzuki GT 500. Neuvoa kysyttiin, täytyy epämiehekkäästi tunnustaa, jopa äidiltä: mikä pyörä hänen mielestään olisi paras?

Tekniikan Mailmassa oli koeajo Ducati Desmo 350:stä jossa Tapio Sunell kertoi kuinka kaukaisen satumaan prinssin Ducatin takasatulle ei olekaan samanlailla pyrkijöitä kuin toisten riisimaan pyöränomistajien. Mutta tavallisten tyttöjen joukossa onkin oikea prinsessa joka ei välitäkään muista kuin prinssimme Ducatin kyydistä. Fän tietää, että Ducati Desmo on asiantuntijan, entusiastinpyörä eikä sen vuoksi välitä muista. Koeajon teksti olisi osattu vaikka keskellä yötä herätettäessä. Minä halusin olla asiantuntija!

Niin kauan Ducatia vanhemmilta kinuttiin, että he lopulta luovuttivat taistelun. Itsekin olin säästänyt lähes kaikki viimeisen vuoden aikana.

Olin aivan viimeisiä jotka saivat vanhanmuotoisen mp-kortin 16 vuotiaana kesäkuussa 1972. Seuraavana viikonloppuna siitä kun sain kortin taskuuni oli Suomessa ensimmäistä kertaa moottoripyöräpäivä Jyväskylässä. Siinä noustaan pareitain jyrkkää mäkeä ylös ja kilpailaan siitä kumpi on ensimmäisenä ylhäällä. äätiin lähteä katsomaan olinhan nyt vapaa liikkumaan. Aamulla lähdettiin joskus klo 7-8 aikaan. Mittari näytti vauhdiksi 80 km/h; piti ajaa hiljalleen koska pyörä oli uusi ja sisäänajossa. Todellisuudessa Ducatin mittari näytti 20—30 km/h liikaa eli todellinen nopeus oli noin 60 km/h. 350 km:n ja 7 tunnin jälkeen n. klo 15 saapuessani Jyväskylään oli viimeinen lähtö juuri ajettu enkä nähnyt yhtäkään kisaa. Nokka vain toiseen suuntaan ja takaisin. Illalla klo 10 olin takaisin Kristiinassa ja lähes yhtämittaisen 12-13 tunnin satulassaistumisen jälkeen olin väsynyt mutta onnellinen. Olin tehnyt moottoripyöräreissun!

Kerron vielä toisenkin matkakertomuksen moottoripyöräilyn alkua ajoilta.

Sana Kontioralli aikaansai väristyksiä. Mielikuvissani näin kuinka rehdit motoristit eri puolilta Suomea kohtaavat kaukana pohjoisessa. Nuotiolla paistetaan makkaraa ja puhutaa moottoripyöräistä ja siitä kuinka vedettiin Trumpalla jostain Joensuusta yhtä soittoa suoraan Kontioon. Yhteenkuuluvuuden tunne oli suuri ja fiilis mahtava. Kesällä -72 Kontioralli oli Ranualla ja sinne piti päästä vaikka väkisin. Telttakaan ei tullut vielä hankittua mutta mitä nyt pikku jutut menoa haittaisi. "Yövytään vaikka toisten kavereiden teltoissa. On ne motoristit sen verran reilua porukkaa, että kyllä siellä Kontiosta katto pään päälle järjestyy", totesin kotiväelle lähtiessäni.

Samaisessa Kontiossa näin myös Torolf Fagerholmin Arielinsa kanssa ja vaikka olin aivan hänen vierellään useita kertoja, mutta vaikka olimme kirjetuttuja, en uskaltanut alkaa juttusille; ujous voitti. Niin siinä vain kävi, että makuupussissa taivasalla tuli yövyttyä pari yötä. Vaan eipä tuo haitannut, mukavaa oli silti koko ajan.

Taidan pikkuhiljaa lopetella nämä muistelut tähän.

Soli-Riderista alkanut moottoripyöräily jatkuu yhä eikä se lopu ennen kuin kädet pannaan muiden toimesta ristiin.

Kerran tässä muutama vuosi sitten ollessani autossa parkissa Kristiinankaupungin

torin laidassa kaupan edessä huomasi viereilläni kevytmoottoripyörän. Pian kaupasta tuli nuori 16-vuotias tyttö. Hän huomasi, että tarkkailen häntä syrjäsilmailani ja laittoi keimailevan hitaasti kypärän päähänsä. Hän piti huomion kohteena olemisesta. Hänen eleensä aivankuin kysyivät: Minulla on moottoripyörä, enkö olekin erikoinen?

Kaikilla meillä motoristeilla on suuri annos pätemistarvetta ja halua herättää huomiota. Näin hänessä jotain samaa melkein yli-innostusta moottoripyöriin kuin mitä minulla oli 16-vuotiaana. Kun hän kaartoi kulman taakse kaiken aikaa tietäen, että seuraan häntä katseellani ja nautti siitä, tiesin: En ole ainoa lapsellinen tässä maailmassa!

Myydään — Ostetaan — Vaihdetaan

Huom! ITÄPYÖRÄILIJÄT

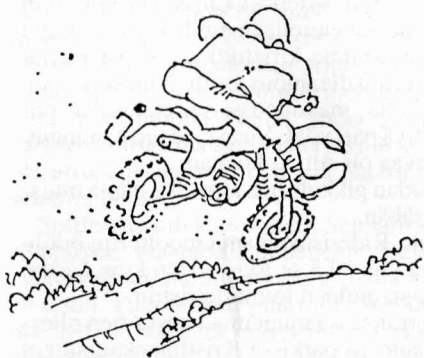
Myytävänä uusia osia motoristihintaan: IC: alkuperäisiä latureita eri tehoisina 12 vöittäisiä kolmella pultilla 6 volttisia kahdella pultilla
Jawa: Jawa 350 virtalukkoja useampia malleja
Tilauksesta IC:n ja Uralin sivuvaunuja ja mahdollisesti myös muita osia.
Myytävänä: 72-mallin IC, käyttöön otettu -74. Ajettu vähän yli 17000 km.
550 Suzuki vm -74
Kysele tarkemmin puh.(90) 392 1249/Ransu
Soittele illalla tai aamulla aikaisin!

Myyn tai vaihdan

Intruder -88 tai GSX 1100 R -87. Jos vaihtaen, mielusti NX 250 tai muu "pienempi" motukka. Väliuhaakin tahtoisin.
MP-ASU:n nahkapuku, 1-osainen, n. 162 cm/55 kg
BMW-System 2 -kypärä, koko 56-57, 3 kk käytetty
Soittele Antille (90) 378 144/ työ (90) 710 654/ koto
OSTETAAN
Hyväkuntoinen Honda Monkey
Miesten nahkapuku (myös haalarimalli käy). Puku tulisi 176 senttiselle hoikkamalliseksi motoristille.
Puh (90) 392 1249 / Ransu
Soittele illalla tai aamulla aikaisin

ENDUROAJELU

24-26.08.1990

- * Reittejä aloittelijoille ja ammattilaisille, katuenduroille ja kisakoneille
- * Sisämajoitus
- * Pyörän pesu- ja huoltomahdollisuus
- * Lisätietoja seuraavassa motoristissa
- * Tiedustelut: Pekka Kulju 931-133 621

Aika sunnuntai 7.1. klo 12.30—17.10
Paikka M-huolto R Myllymaa, Hämeenlinna
Läsnä Veli-Matti Kaipainen puheenjohtaja
Timo Hahtala
Timo Ylä-Mononen
Antti Kortesuo
Pertti Luoma
Antti Räisänen
Heli Utriainen
Toni Korppi
Christine Hjort
Taina Piispa
Arto Hallikainen kohta 13
Minna Ilvonen sihteeri
Poissa Jussi Vanha-Aho

Käsittellyt asiat

- 1 Kokouksen avaus
Veli-Matti avasi kokouksen.
- 2 Laillisuus ja päätösvaltaisuus
Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.
- 3 Kokouksen toimihenkilöiden valinta
Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Veli-Matti ja sihteeriksi Minna.
- 4 Esityslistan hyväksyminen
Hyväksyttiin kokouksen esityslista.
- 5 Edellisten kokousten pöytäkirjat
Hyväksyttiin edellisen kokouksen pöytäkirja.
- 6 Kokoontumisajot
Talviralli: kaikki ok!
Kontioralli: järjestelyt hyvässä mallissa, ilmoitus Motoristiin 1/90, ulkomaantiedotus Antin toimesta Keijo Lumpeel-le levitykseen

Norjan kokoontumisajot: Ana saanut postia NMR-hengessä, julkaistaan Motoristissa 2/90 Antin ja Helin toimesta, lisätiedot Antti ja Ana
Keskustelua: Kontiossako ei-jäsenille eri hinta ?!
Tänä vuonna kuitenkin sama. Kutsun mukana lähetetään kerhon esite annettavaksi kutsuttavalle ei-jäsenelle; osa jäsenhankintakampanjaa. Taina kertoi Kontio-, talviralli ym. tarratilausten tehdyn jo.
Yhteistilaus tulee edullisemmaksi. Kokoontumisajojen järjestäjät julkaisutakoon Motoristissa listana.

- 7 MP 90 Moottoripyöränäyttely
Todettiin keskustelun jälkeen, että kerhon särmeistä tulee päästä eroon; maalauksen osoittautui turhaksi.
Kerhon näyttelyosaston rakentaa mainostoimisto ja sen sisustaa Toni ja Laura. Aiheena tänä vuonna on talviralli igluineen. Taina ja miehensä Pope hoitavat esittelijät osastolle sekä vastaavat osaston toimivuudesta noin kaiken kaikkiaan. Timo H lähettää asiakaskortit ym. Tonille; asiakaskortteja lähetetään tavannoaisesti mm. kunniajäsenille. Päätettiin ko. lauantai-iltana järjestettävästä näytteilleasettajien illasta siten, että Timo H varaa kymmenen paikkaa ruokineen kerhoa edustaville henkilöille.
Osastolle tulevia esitteitä: kerho, Motoristi Survival, Tiellä taas, lehdet, juhla-julkaisu, 200 kpl jäsenlomakkeita ja vielä jotain muuta. Muovipussit sponsoroi Myllymaan Repa. Liittymislahja samoin kuin viime vuonna Motoristikansio. Käytäntö myös sama. Kaikki esittelijät saavat ostaa osastopaitansa jälleen puoleen hintaan.

- 8 Porttikiellot Kontioralliin 1990
Annettuaan myös asianomaisille mahdollisuuden kommentoida tapahtunutta, päätti hallitus antaa Jari Anialle Kurikasta sekä Jouni Tiitolle Oulusta porttikiellon Kontioralliin 1990. Syynä huomattava järjestyshäiriön aiheuttaminen Kontiorallissa 1989 Hailuodossa. Kyseisen järjestyshäiriön vakavuuden ja sen täydellisen selvittämisen vuoksi siirrettiin asian käsittely talvisydämeen (vrt. heti syksyllä annetut kolme porttikieltoa). Asianomaisille, kerhomme jäsenen kutsuvieraille, lähetetään pöytäkirjanotteet viipymättä.
- 9 Motoristi
Motoristi painatetaan vuoden 1990 alusta Tampereen Keskuspainossa; muita tarjouksen jättäneitä mukaan lukien Offset Koppista kiitetään tarjouksesta. Halventuneet painokustannukset käytetään jatkossa laadun lisäykseen Pertsan johdolla. Jutuista todettiin niiden tulevan suuressa viiveessä. Varastossa olevia juttuja on ulkopuoliselta taholta kyselty mutta emme luovuta niitä eteenpäin. Topi Kuusinen on tarjonnut apuaan lehden tekoon sekä pyytänyt hallitusta puuttumaan Sammon mainokseen: Hana auki ja Sampoon. Keskusteltiin hänen ajatuksistaan ja päätettiin Timo H:n laativan julkisen vastauksen Keskustelua-palstalla. Muutoin kiitämme avuntarjoamisesta. Suunniteltiin uutta Ennakoita Kokoontumisista -palstaa. Kerhoesittely -palsta on ollut tyhjillään pitkään, missä kummassa on pallot?!
Selvitetään viime vuoden Motoristeista. Kerhorekisteri julkaistaneen Motoristi 2/90 liitteenä. Kun kerran aloitimme palautuspalvelun käytön, tuli ensimmäisessä satsissa Motoristi 5/89 kaksi palautusta ja toisessa Motoristi 6/89 tähän mennessä 62 palautusta.
- 10 Kulukorvaussäännöstö
Pyydämme Jouni Valkeejärveä ja Pertti Saarenheimoa laatimaan ehdotuksen kulukorvaussäännöstöksi. He konsultoinvat Tainan suuntaan. Toivomme ehdotusta ei seuraavaan vaan sitä seuraavaan kokoukseen.

- 11 Koulutustilanne
Ennakoivan Ajon Kurssi -toiminta toimii edelleen samoin kuin ennenkin.
- 12 Inventaariotuloksia
Palautuksena tavaraluetteloihin tähän mennessä 4 kpl. Peltolan inventaario tulee tehdä heti. Talvirallitarvikkeetkin ovat tulossa käyttöön ja inventointiin. Tässä lähiaikoina Chrisse vertaa ilmoituksia vanhaan luetteloon ja kyselee kullilla; sitten lähtevät laskut niille, jotka eivät ilmoita hallussaan olevista tavaroista. Muutoksista on jatkossa ILMOITETTAVA VARASTONHOITAJALLE. Länsimäen varastosta löytyi jakamattomia palkintoja, joista osa heti otettiin Talviralliin.
- 13 Muut asiat
Yrjö Tolosen, Vaala, suuret kiitokset Sisukontion myöntämisestä tulivat hallitukselle mieluisana.
Aki Ouran terveisistä puhutti Juhlajulkaisun virheet hallitusten listoissa. Kuunnellaan vielä kommentit aiheesta MP-näyttelyssä ja sitten päätetään ryhdytäänkö esimerkiksi tarroilla korjaamaan asiaa.
Minna kertoi kerhomme liittymisestä Helsingin Liikenneturvallisuusyhdistykseen. Jäsenmaksu alkaa pyöriä vuoden 1990 alusta.
Tiellä taas -kampanjasta olisimme keskustelleet vaikka seuraavan viikon. Kaiken tyimeksi saimme ajatuksen siitä, että Tiellä taas -kampanja toimisi kaikkien EAK-kurssien kattona ja jokainen pitäisi kurssinsa kuten haluaa. Työryhmä eli lähinnä Timo Ylä- ottaa SML:n Erkki Törröseen yhteyttä ja selkiyttää asiat MP-näyttelyyn mennessä.
- 14 Ilmoitusasiat
Veli-Matti luetteli runsaan määrän saapuneita joulukortteja. Kiitämme kaikkia heitä.
Veli-Matti puheenjohtajana valtuutti itsensä osallistumaan Liikenneturvan syyskokoukseen. Kokouksessa tuli lähinnä muutoksia hallitukseen, ei muuta mainittavaa.
Kouvolassa on jälleen järjestötalaa varattavana.

TFMK ja MP69 järjestävät omakustannushintaan tapahtuvan kokoontumisajon kaikille jäsenille yhteisesti 8.—9.9.1990. Kaiken takana Veli-Matti ja TFMK:sta sihteeri Marketta Latva.
Juhlajulkaisun kustannukset ovat noin 53 000 mk. Yhden julkaisun tarkka hinta on 26,45 mk.
Vuoden 1990 jäsenmaksujen eräpäivä on 15.2.1990.
Postin lehtipalvelusta maksut vuodelle 1990. Lehden lähetyksistä muuttuu. Nyt ilmoitettava vyöhykejaot ym. seikat tarkasti. Postipankki ilmoitti myös tilin käyttölomakkeiden maksavan nyt 50 p/kpl.
Juupajoen kunta on myöntänyt 1000 mk avustuksen Talviralliin 1990.

- 15 Matkakorvaukset
Päätettiin korvata matkakuluja seuraavasti:
Veli-Matti	100,-
Perti	70,-
Timo H	70,-
Minna	100,-

- 16 Alajaokset
Keskusteltiin jäsenistön taholta tulleet toiveesta perustaa eri paikkakunnille kerhomme alajaoksia siten, että alajaos saisi käyttää kerhon nimenä MP-69 paikkakunnan alajaos. Periaatteena on, ettei alajaokset kuitenkaan tuo taloudel-

lisiä sitoumuksia ilman hallituksen käsittelyä. Myös kirjanpidollista suunnittelua on tehtävä ennenkuin tähän voidaan ryhtyä (lähinnä avustukset ko. kunnista ym.). Timo H laatii Motoristiin jutun mitä, miksi, milloin. Aiheesta voi ottaa kontaktin sen jälkeen häneen.

- 17 Jäsenhankintakampanja
Jäsenhankinnasta päätettiin jo edellisessä kokouksessa. Koska puheenjohtaja ei ollut paikalla sitä käsiteltäessä, käytiin kovaa keskustelua, että miksi kampanja tai miksi ei. Kerhon katsotaan jossain määrin viettävän ns. siilinelämää, jossa vanhat perinteet tai kirjoittamattomat säännöt vieläkin rajoittavat joitakin toimintoja. Ajateltiin aktiivisesti hankittavan uutta verta lisäesimerkiksi siten, että se, joka hankkii 5 uutta jäsentä, saa palkkion. Minna ja Taina kypsyttelivät aihetta ja laativat Motoristiin 2/90 esityksen siitä.
- 18 Seuraava kokous
Seuraava hallituksen kokous pidetään 31.3. klo 12.00 Peltolassa. Siihen yhdistetään hallituksen perheiden viikonloppu vietto siellä ja Juupavaaran maässä.
- 19 Kokouksen päättäminen
Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 17.10.

Veli-Matti Kaipainen
Minna Ilvonon
puheenjohtaja
sihteeri

XV VETERAANIRALLI
ILOMANTSI, RUHKARANTA 27.-29.7.1990

Kokoontumisajo on tarkoitettu vanhoille moottoripyörille.

Järjestäjä: VMPK / Itämaankiitäjät, Pohjois-Karjala.

Tiedustelut: Petri Makkonen puh. 973-872 007

Minä + Moto = 1

Vietä viikonloppu hyvässä seurassa
Nummela Airmotel/Lentokentän harjoitusrata

19.—20. 5. 1990
alkaen lauantaina klo 9.00

Viikonlopun aikana:

Etsitään uusia ulottuvuuksia maantiellä liikkumiseen.

Ennakoidaan meitä kaikkia joskus kohdanneita vaaratilanteita.

Tutustutaan oman moton käyttäytymiseen ääritilanteissa mm. kaarreajossa.

Näiden lisäksi nautitaan luonnollisesti päivittäiset lounaat, lauantaina päivällinen ja sauna sekä sunnuntaina aamiainen ja päättäjäiskahvit. Yövyimme Airmotellissa kahden hengen huoneissa; iltasella saunan jälkeen on motellin palvelut mm. tanssiravintola A-oikeuksin käytettävissä harjoitusradalla pyörimisen vastapainoksi.

Jokaisella on mahdollisuus kokeilla taitojaan enduropyörällä maastossa.

Kaikki tämä maksaa Sinulle vain 355 mk, joten toimi näin:

- ennakkoilmoittautuminen sekä ennakkomaksun 50 mk maksaminen kerhon tilille
- viikonlopun hinnaksi muodostuu 355 mk, mikäli maksat loppusumman 305 mk 10. 5. mennessä.

Huhtikuun puolivälin jälkeen saat vielä postia vaikkapa muistin virkistämiseksi.

Nollasta sataan 3 s, entä sadasta nollaan?!

**Eläintarhan Moottoripyöräilijät — Zoo MC ry
Tiellä taas/EAK**

Ilmoittautumiset:

Minna Ilvonen, Wiikintie 8 B 20
02400 Kirkkonummi
p. k. 296 3232 t. 299 244 89

MP69:n jäsenedut:

**15 %:n alennus
MP-lehden
tilaushinnasta**

MP69:n jäsenet ovat oikeutettuja alennukseen tilatessaan lehden kerhon kautta ja maksaessaan tilausmaksun etukäteen kerhon tilille.

**15 %:n alennus
Motopost Oy:ltä tilatuista
huolto-osista ja renkaista**

MP69:n jäsenet saavat 15 %:n alennuksen listahinnoista ilmoittamalla jäsennumeronsa tilauksen yhteydessä.

Tilaa ilmainen luettelo numerosta 90-2768876